



ישיבת מועצה שלא מן המניין עיריית אריאל – מספר 47

מיום ראשון, כה' בניסן התשפ"ו, 12/04/2026

נוכחים:	יאיר שטבון	– ראש העיר
	שירה דקל כץ	– ממלאת מקום ראש העיר
	אלה ויינר	– סגנית ראש העיר
	אירנה רבינוביץ	– חברת מועצה
	עמי אברמן	– חבר מועצה
	איריס אלון	– חברת מועצה
	פבל פולב	– חבר מועצה
	אורן חזן	– חבר מועצה
	נעמי אברמוביץ ירקוני	– חברת מועצה
	רוני גולד	– חברת מועצה
	רועי מוסט	– חבר מועצה
	אלכס ירמולנסקי	– חבר מועצה
חסרים:	יחיאל טוהמי	– סגן ראש העיר
משתתפים:	דודו ג'מו	– מנכ"ל העירייה
	עו"ד דקלה כלפון	– יועמ"שית
	חני בריקמן	– מבקרת העירייה
	זהבית דרויש	– גזברית העירייה



על סדר היום:

1. חיזוק החוסן הנפשי של ילדי העיר.
2. החזר תשלומי הורים (מעונות, צהרונים וחוגים).
3. תנאי העסקת מאבטחים בעיר.
4. טיפול במקלטים ציבוריים.
5. צירוף נציג אופוזיציה לוועדת מל"ח.
6. שילוב יחידות במערך החירום העירוני.



פרוטוקול

- יאיר שטבון : אנחנו פותחים את ישיבה מספר 47, מספר 47 שלא מן המניין. אני רק מזכיר לכם שיצאה לכם חוות דעת משפטית, נשלחה אליכם. ואנחנו מתחילים בסעיף הראשון. את רוצה לקרוא אותו?
- אורן חזן : שאלה משפטית ליועצת המשפטית, שאלה-
יאיר שטבון : לא, לא, זה לא קשור.
אורן חזן : חוק עזר גובר על חוק המדינה? חוק עזר עירוני גובר על חוק המדינה?
- עו"ד דקלה כלפון : תלוי איזה חוק.
אורן חזן : חוק עזר עירוני-
רוני גולד : עם פרטיות נגיד.
עו"ד דקלה כלפון : פרטיות זה בכלל לא קשור לחוק, אלא אם כן מדברים...
רוני גולד : ברור שכן אם נכנסים למישהו הביתה.
אורן חזן : לפי החוק אפשר להיכנס לבן אדם הביתה ולצלם.
עו"ד דקלה כלפון : לא בבית, לחצר.
אורן חזן : חצר של הבן אדם.
עו"ד דקלה כלפון : חצרים.
אורן חזן : אמרת מבחן הדוור. הדוור לא עובר את השער אם יש קודן. הדוור לא עובר. אם אתה פותח לו זה משהו אחר, אם אתה פותח לו...



עו"ד דקלה כלפון : אם תשאל אותי שאלה ספציפית, אני אענה לך ספציפית.

אורן חזן : לא, אבל-

עו"ד דקלה כלפון : ... מה החוק אמר.

אורן חזן : אני מאוד ספציפי, אבל אני מנסה להבין. את אמרת מבחן

הדוור נכון? הדוור לא עובר את שער החצר. הדוור לא נכנס

לגינה. באריאל הוא שם בתיבות דואר, אין תיבות...

יאיר שטבון : אנחנו פותחים את ישיבה מספר 47 שלא מן המניין. נוכחים :

אירנה, שירה, יאיר, אלה, עמי, איריס, נעמי, אורן, רוני,

פבל ואלכס.

1. חיזוק החוסן הנפשי של ילדי העיר

יאיר שטבון : אנחנו פותחים עם הסעיף הראשון, חיזוק החוסן הנפשי של

ילדי העיר.

נעמי אברמוביץ ירקוני : רגע אפשר שאלה?

יאיר שטבון : לא, זה לא.

נעמי אברמוביץ ירקוני : שאלה עקרונית-

יאיר שטבון : לא, לא, לא,

נעמי אברמוביץ ירקוני : מבוא, מבוא.

יאיר שטבון : אז שאלת אותי, שאלת אותי אם אפשר, אמרתי לך לא.

נעמי אברמוביץ ירקוני : אבל עכשיו אנחנו רק נכנסים.

יאיר שטבון : אנחנו בסוף נסיים, נסיים את כל-

נעמי אברמוביץ ירקוני : אתה אוהב...

יאיר שטבון : נסיים הכול ואז. יאללה, חיזוק החוסן הנפשי של ילדי העיר.

מי רוצה לקרוא?



- נעמי אברמוביץ ירקוני: רוני תקראי כי יש רק העתק-
- אורן חזן: אני אגלה לכם סוד, לא צריך לקרוא, זה סעיף שכל אחד יכול לדבר עליו 10 דקות.
- יאיר שטבון: הלאה.
- אורן חזן: זה לא הצעה לסדר, זו ישיבה-
- יאיר שטבון: מה שאתם רוצים.
- אורן חזן: שיש בה סעיפים לסדר היום, אין מה לקרוא. מי שרוצה לדבר שידבר, בכבוד. תתחילו, אני אדבר בסוף.
- פבל פולב: אני אגיד-
- עו"ד דקלה כלפון: אתה לא מציג את הסעיף?
- פבל פולב: מה?
- עו"ד דקלה כלפון: תציג את הסעיף.
- אורן חזן: אפשר להציג את הסעיף, לא חובה.
- פבל פולב: צריך לקרוא את הסעיף. אני פשוט רוצה להגיד כמה מילים.
- אורן חזן: לא חובה לקרוא.
- פבל פולב: איפה זה נגע בי בבית. הנושא הזה לא, בסדר?
- יאיר שטבון: כן, כן.
- פבל פולב: חשוב, תקראי ואז אני-
- רוני גולד: טוב, חיזוק החוסן של ילדי העיר אריאל. לאור החלטת עיריית אריאל לחדש את הלימודים החל מה-17/3/2026, וזאת בשעה שמדינת ישראל מצויה במצב מלחמה מתמשך, יש להביא בחשבון כי תלמידי ותלמידות העיר בגני הילדים ובבתי הספר נמצאים בתקופה רגישה ומאתגרת מבחינה



רגשית וביטחונית. החזרה לשגרה איננה פשוטה, ודורשת ליווי מקצועי ותומך מצד גורמי החינוך, פסיכולוגיה והרווחה העירוניים. הצעת החלטה: מיפוי ומעקב אחר תלמידים. מליאת המועצה מנחה את השירות הפסיכולוגי החינוכי של העירייה לעבור בכלל מוסדות החינוך בעיר, בגני הילדים, בבתי הספר שחזרו לפעילות, ולקיים פגישות עבודה עם היועצות החינוכיות, מנהלות בתי הספר, הגננות והסייעות, ויחד לבנות תכנית להסברה לכלל התלמידים להקלה והנגשה של המצב. איתור צרכים רגשיים ומתן מענה מידי. במסגרת עבודת השטח יש לבצע מיפוי של תלמידים אשר על פי התרשמות הצוותים החינוכיים נראים כמתמודדים עם קשיים רגשיים, חרדות או מצוקה פסיכולוגית בעקבות המצב הביטחוני. תגבור מערך התמיכה העירוני. השירות הפסיכולוגי החינוכי של עיריית אריאל יתגבר את הצוותים בשטח, ואגף הרווחה יעמיד לרשות מוסדות החינוך את העובדות הסוציאליות והפסיכולוגיות שלו בהתאם לצרכים. השאיפה להגיע לכמה שיותר תלמידים, ולהבטיח שכל תלמיד ותלמידה חווים קושי יקבלו מענה מקצועי וזמין, וכן לחזק את תחושת הביטחון, היציבות והאמון של הקהילה החינוכית באריאל. כן פבל.

פבל פולב: זה הנוסח.

רוני גולד: כן.

פבל פולב: אני לא מכיר את כל התמונה, לא יכול להתייחס לכל גיל.



אני מדבר מהבת שלי, בת 13 אני שואל אותה שאלות ולא מקבל תשובות שאני רוצה לשמוע. זאת אומרת אני בסוף עושה את העבודה בבית. שזה תפקיד שלי כהורה, זה ברור. אבל עדיין היא הרבה זמן לא נמצאת במערכת סגורה, ובבית היא לא רוצה כל כך להיות בנושא הזה, כי לעבור מלימודים ללימודים, אני גם ככה אבא קרצייה, כי יש לי ילדה 1, אז אני מגזים וצריך לעצור את עצמי. יש חוסר. סתם דוגמא, עלית לשידור זום, זה כל האטרקציה שהייתה ראש העיר בזום, שום דבר יותר מזה לא קרה. אתם בודקים לא יודע, אולי זה רק בגיל שאני מדבר, חסר. פה זה משהו רגשי יותר, זה צריך לשמוע אולי, לפתוח את התלמידים לדבר, כי הם משום מה לא כל כך נפתחים. והם הכול מרגישים, גם כשהיא משחקת שהכול טוב בחיים שלה, זה ממש לא. ויש חוסר. מבחינתי אני חושב שמהו לא עובד. משהו לא עובד. אני לא מומחה בדברים האלה, אבל זה תפקיד של המומחים, לא לעשות וי. עכשיו הרגשה, בסוף אני מסכם וי. ממש לא שם הייתי רוצה להיות עם הילדה שלי וחברות שלה-

מצד מה מצד המענה של בית הספר?

יאיר שטבון:

כן, כן, בית ספר. אולי המסגרת, התוכן, הכלים, אני לא יודע. אני לא יודע, כי אנחנו בשנתיים כבר בדבר הזה, לא משנה איזו מלחמה, משהו לא עובד. ואני מאמין שכמה שאתה יורד יותר נמוך בגיל, יותר קשה. כי אצלי היא עוד

פבל פולב:



מדברת, אני עוד איך שהוא מנסה, ואני עדיין הרגשתי את זה. זאת אומרת יש בעיה שצריך לפתור אותה. אני לא בא בביקורת. המלחמה הזאת אני חושב, כאילו ביקורת בונה, כי אנחנו רוצים שהילדים שלנו יחיו במצב טוב יותר. כי כולנו יצאנו עם נזק ועוד לא נגמר, אני מאמין שלא נגמר שום דבר. אז תראה יש לך תמונה יותר גדולה. בטח הכלים שאתה יש לך יותר, אם אפשר לדבר על זה פה. תפתחו, תגידו אנחנו נשמח להעביר הלאה. אני מוכן להיות בנושא של ביטחון ובנושא של החינוך שופר שלך בלי בעיה. כרגע אני לא שם.

יאיר שטבון: רשמתי. רוני, אלכס? לא. רוני?

אלכס ירמולנסקי: אני אגיד לך משהו. הילדים שלי לצערי חלקם לא לומדים באריאל, למרות שניסיתי להעביר לאריאל. כמה פעמים אמרתי לך שבעיר זה לא עובד.

יאיר שטבון: למה? חזרו עכשיו לא? יש ילדים שכן לומדים אצלנו.

אלכס ירמולנסקי: אמרתי לך לצערי כרגע כן, יש לי כמה ילדים שעדיין לומדים באריאל. לצערי כן. אתה יודע למה, כי בחוץ הם מקבלים שירות הרבה יותר טוב, ורמת לימודים הרבה יותר טובה. וגם ההסבר כן? הילדים לומדים במסגרות מחוץ לעיר אריאל. ניסינו להכניס אותם לאריאל, חלקם לא צלח. אבל בחוץ הם מקבלים הרבה יותר הסבר, גם ברמת בית ספר, גם ברמת עירייה שהם לומדים בה. הם מקבלים הרבה מאוד יחס. גם בימי מלחמה, קיבלו הרבה מאוד הסברים, שיחות



מרגיעות, שהילדים שפה שלומדים באריאל לא קיבלו את זה לצערי. חלק מהילדים שהם כן לומדים פה באריאל, לא קיבלו את זה באותה רמה כמו שהם קיבלו ברשויות אחרות. כל הכבוד לרמי גרינברג בפתח תקווה, באמת ראש עיר חזק. כל הכבוד לראש העיר בראש העין, שבאמת השקיעו שמה בילדים בזמן המלחמה וגם בחוסן של הילדים. כל הכבוד לראש העיר של רמלה. ויש לו אחלה מנכ"ל, שבאמת עשו הרבה מאוד בשביל חוסן הילדים.

*** מר רועי מוסט נכנס לחדר הישיבות ***

פבל פולב: שותף לדרך, אם לא אני מי יחמם לו את הכיסא.
אלכס ירמולנסקי: אז באמת ברשויות אחרות הרשות עשתה הרבה מאוד בשביל הילדים בזמן המלחמה. ואני גם ציפיתי שהרשות שלנו תעשה אותו דבר. והיה לי במה להשוות. אז באמת חוץ מזה הנה, יש לנו פה מנכ"ל של עיר אחרת, שבאמת עשו מלא עבור החוסן של הילדים בעיר רמלה. אז יש דוגמאות טובות. כל הכבוד לך רועי בתוך מנכ"ל. אני מקווה שגם דודו יצליח לעשות דברים כאלה. ומקווה שיהיה לנו באיזה שהוא יום גם ראש עיר כמו שלפחות ברמלה. אז צר לי, צר לי, לא הצלחתם גם בזה.

רוני גולד: אתה רוצה לדבר פבל?

פבל פולב: אני סיימתי.

רוני גולד: אוקיי, אני רוצה גם להגיד כמה דברים. כאימא ל-5 ילדים,

נשואה למילואימניק. אני חושבת שמעבר להצעה הזו, וזו



לא פעם ראשונה שאנחנו מעלים, לשים דגש על משפחות המילואים. נכון שיש את העוגן משפחות שעושים פה ושם, שולחים איזה משחק קופסא, אני יודעת מה. אני מרגישה, קודם כל אני מאוד אוהבת את הצוותים החינוכיים בעיר, אני חושבת שהם עושים עבודת קודש.

נעמי אברמוביץ ירקוני: לגמרי.

רוני גולד: מדהימים, רוצה להגיד להם תודה על חזרה רציפה וטובה, על אף שגם הם בעצמם שמה הורים לילדים ועוברים את אותם קשיים אז באמת. אבל ויש פה אבל גדול. יש פה איזה שהוא משהו שהוא דסטרוקטיבי, משהו שלא, לרובנו אין ניסיון בדבר הזה, גם לצוותים החינוכיים. ולכן פה אתם צריכים להיכנס ולתת את המעטפת של השפ"ח, של הרווחה, כלים גם לצוותים בבתי הספר וגם לתת את המענים לילדים ישירות, לא להפיל הכול, לי יש תחושה שקצת מפילים הרבה פעמים על מנהלות בתי הספר לקבל את ההחלטות כזה לבד. והתחושה היא בעיניי שקצת לפעמים הם נזרקות וצריכות להתנהל עם הדברים האלה, ללא הליטוף שלכם והסיוע שלכם. אני רוצה לתת דוגמא מעיריית תל אביב, אנחנו לא תל אביב אבל עדיין. איזה שהיא יוזמה, שוב, אני רוצה כל הזמן לחשוב לא על בינוניות, איך אנחנו יוזמים, איך אנחנו בעלי תושייה וחושבים טיפה מעבר למה שאפשר לתת. וזה רק דוגמא אחת,

אורן חזן: יאיר חבל שאתה לא מקשיב, היא אומרת דברים חשובים.



רוני גולד : יש דוגמאות רבות.

אורן חזן : חבל.

רוני גולד : מכתב שיצא-

אורן חזן : מישהו עוד עלול לחשוב שלא אכפת לך מילדי העיר.

רוני גולד : מהשפ"ח בתל אביב ומהפסיכולוגית החינוכית מומחית, וצוות שנקרא משפחה מגויסת. אצלו חוץ מהעוגן אני לא יודעת בדיוק מה פה בעירייה יש מעבר לעוגן משפחות שהוא משהו ארצי. הורים יקרים פרויקט משפחה מגויסת של שירות פסיכולוגי חינוכי של עיריית תל אביב יפו מציע קבוצה רגשית לילדי המגויסים, אשר בקבע או במילואים. בעת הזו ילדים נחשפים באופן ישיר ועקיף למציאות ביטחונית מתמשכת, חוסר ודאות ושינויים בשגרה. מכאן זיהינו צורך משמעותי במתן מענה רגשי תמיכתי מותאם בתוך מסגרת הבית ספרית. הקבוצה שעתידה להיפתח בבית ספרכם מיועדת לתלמידי כיתות א' עד ב', ומתמקדת בפיתוח שפה רגשית, חיבור בין רגש לגוף, בקיצור אני לא אקריא את הכול, אבל הבנתם את הקונספט, הבנתם את הרעיון. יש פה שוב, אני מרגישה שיש חוסר מנהיגות בכל הדבר הזה, על אף שאין פה ניסיון. אני חושבת שאם אנשי המקצוע ועם קצת חשיבה מחוץ לקופסא וקצת הבנה של התהליכים. ושוב, אנשים שחיים פה אולי, אפשר לעשות המון, הרבה הרבה יותר לכלל ילדי העיר ולמשפחות המגויסים בפרט, אורן או רועי.



- אלכס ירמולנסקי: באמת כל הכבוד, שלא תהיה טעות, שלא יכניסו אחרי זה מילים לפה. הצוותים החינוכיים פה מצוינים.
- רוני גולד: מדהימים.
- אלכס ירמולנסקי: נכון.
- רוני גולד: חד וחלק.
- אלכס ירמולנסקי: אני מדבר אך ורק על הנהלת העיר.
- רוני גולד: על המעטפת, בוודאי הם לא מקבלים שום כלים.
- פבל פולב: איזה טראומה עשית לאלכס. הוא עכשיו כל פעם צריך להגיד שהוא לא...
- רוני גולד: להיפך, מגלגלים את זה עליהם.
- אלכס ירמולנסקי: כי הוא יודע להכניס מילים לפה-
- רוני גולד: אני מעריכה את הצוותים החינוכיים באריאל עוד יותר כשיש את ההנהגה הזאתי באריאל, עוד יותר. כי אין להם עם מי לעבוד.
- אלכס ירמולנסקי: כל מה שמנותק ממך זה עוד באמת עובד בעיר הזאת.
- יאיר שטבון: טוב, בסדר גמור, תודה.
- אלכס ירמולנסקי: בבקשה.
- אורן חזן: אין טעם לחזור על הדברים. אני רק יכול להגיד שאנחנו גילינו במלחמה הזו שוב שראש העיר והשותפים שלו בקואליציה פשוט מנותקים מילדי העיר, לא אכפת להם מילדי העיר. העיקר לרוץ לפתוח, העיקר לרוץ להחזיר. זה בא לידי ביטוי בהרבה מאוד דברים. הילדים עוברים טראומות. לא יודע יש פה אנשים בקואליציה שיש להם גם



ילדים. לא יודע אני מקווה מאוד שאכפת להם מהילדים שלהם קצת יותר ממה שאכפת להם מילדי העיר. כי לזרוק ילדים חזרה לתוך מסגרות, בלי שיש מענה נכון גם ברמה התפיסתית, גם ברמה ההסברתית, ובטח ברמה הבטיחותית. זה בכלל.

רוני גולד :

אני עוד לא הגעתי לרגשית. לזרוק ילדים לתוך מסגרות, בלי שאתה יודע לתת להם, שהם ירגישו מעט ביטחון, חום, אהבה. בלי שאנחנו יודעים לתת להם הסבר. במשך 40 יום הילדים שלנו היו בבית. אמרתם אם אין בית ספר, אז לנו לא אכפת, אנחנו לא נעשה שום דבר. ואז כשאנחנו באנו והצענו, שהעירייה כן תעשה משהו, אז שלחתם את היועצת המשפטית להמציא איזה שהוא מסמך, שבו אין לנו סמכות להציע לעשות משהו. אז בסדר. אם אתם הדרך שלכם לדאוג לילדים זה להראות שלא אכפת לכם מהילדים, זה שלכם. ואם הבריונות הזאת של לקחת מאיתנו את הקול של הציבור שבחר בנו, זה שלכם. אם בדרך שלכם אתם חושבים שאם תסתמו לנו את הפה אז פתאום לילדים יהיה יותר טוב. ואם תיקחו לנו את זכות הדיבור, אז העיר תהיה יותר נקייה, זה שלכם. בסוף רואים לכם. ומה שהכי עצוב, זה כשאני שמעתי ילדים ולא 1 ולא 2 ולא 3, בכמויות אדירות שהיו בהלם מחוסר האכפתיות של הדבר הזה שנקרא עיריית אריאל מהם, נשרף לי הלב. אני הייתי ילד במלחמת המפרץ באריאל. יש סביב השולחן הזה לא הרבה שהיו באריאל

אורן חזן :



במלחמת המפרץ, ובטח שלא היו ילדים במערכת החינוך באריאל. אז אני הייתי פה ילד, והייתה פה רשות מקומית, שהיה אכפת לה. אני הייתי פה בתור ילד במלחמת המפרץ, וגם כשהחזירו אותנו ללימודים עם מסכות האב"כ, אני הייתי ילד עם אסטמה, אז היה לי גם ברדס ומפוח. גם כשהיינו בבית וגם כשהיינו בבית הספר, לרשות המקומית היה אכפת מאיתנו. היא באה, והיא שאלה, והיא דיברה, והיא שלחה נציגויות לבתים, והיא שלחה שי לילדים, והיא הייתה קשובה. והיום זה לא קיים. וגם בדיון כזה שהוא סופר חשוב, לעומד בראשות המועצה ליאיר שטבון יותר חשוב לטמון ראשו בתוך המחשב. ועוד דקה הוא יצעק, העלבת אין לך זכות דיבור, הנה אני בריון לקחתי לך את זכות הדיבור. אז כנראה שילדי העיר לא חשובים לך יאיר. ועתיד העיר לא חשוב לך. העיקר לשבת על הכיסא ולתפוס מכל הבא ליד כל עוד אתה יכול, כי גם אתה מבין שזה קצר. אז בשם חבריי במועצה, חלקכם חבריי לא כולכם, אז אני מדבר בשם חבריי במועצה, אני רוצה לבקש סליחה מילדי אריאל, שלעיר אריאל ליאיר, לאלה, לשירה, ליתר האנשים שמרימים את היד ומורידים את היד, בלי שהם יודעים אפילו על מה, לא אכפת מכם. וגם ברגע כזה שהוא כזה חשוב, כל אחד עם הראש שלו עמוק בתוך הנייד או המחשב, כי הילדים לא חשובים. והביטחון לא חשוב, והעצמה הרגשית של הילדים לא חשובה. העיר לשבת בכיסא, לקבל



משכורת, ולצעוק שלחלק מחברי המועצה לא אכפת מהנוער
והם מעליבים את הנוער, ועוד רגע יפוצו עלינו משהו חדש.
זהו, אין לי מה, מה שנקרא אני את שלי אמרתי, את האמת
הציבור רואה.

נעמי אברמוביץ ירקוני: אני רוצה רק לחזק ברשותכם את דברי חבריי, ולתת
לדוגמא את האירוע שהיה באור זבולון, שמעט מאוד ידעו
עליו. והכרטיסים נגמרו מאוד מאוד מהר, ואפילו לצערי
הרב הגיעו לשם הרבה מחוץ לעיר, ולא אנשים בתוך העיר-

אורן חזן: מתנפחים.

נעמי אברמוביץ ירקוני: לא משנה.

אורן חזן: לא, היא שאלה איזה אירוע.

נעמי אברמוביץ ירקוני: אה היה אירוע.

אורן חזן: אגב היה ריק, באו אנשים רצו להיכנס, אמרו אין לכם
כרטיס. אמרו: נשלם. אמרו: לא, אנחנו לא מוכנים לתת
כרטיסים.

נעמי אברמוביץ ירקוני: לא, אבל מה שהיה יותר יפה, א' גם למה לשלם, אבל מה
שהיה יותר יפה לראות, זה שהיה שם הרבה אנשים מחוץ
לעיר. ולאנשי העיר לא נתנו להיכנס, והאירוע של ה-, איך
קראו לזה עם הלייזרים? סליחה שאני לא זוכרת.

רוני גולד: לייזר טאג.

נעמי אברמוביץ ירקוני: לייזר טאג היה מעולה, היה מעולה. הפידבקים היו טובים.
וגם פה אני חושבת שאפשר היה לפרוס את זה אולי, קודם
כל תודה לקרן אריאל לפיתוח, ראיתי שם את ליאת אני



חושבת בחוץ.

יאיר שטבון: מתרומות דרך אגב.

נעמי אברמוביץ ירקוני: מעולה. מעולה.

אורן חזן: איזה מזל.

נעמי אברמוביץ ירקוני: אז א' תודה-

אורן חזן: באמת על זה נמדד ראש עיר על לייזר טאג.

נעמי אברמוביץ ירקוני: ב' אני חושבת שבגלל שהכרטיסים נגמרו כל כך מהר עניין

של שניות, ואני חושבת ששון אפילו הגיב על הפוסט, היה

אפשר להרחיב את זה טיפה.

יאיר שטבון: 5 סבבים זה הרבה.

נעמי אברמוביץ ירקוני: אבל כמה בכל סבב?

יאיר שטבון: לפי מה שיש ציוד.

נעמי אברמוביץ ירקוני: אין בעיה, אז אפשר עוד יום.

יאיר שטבון: בשמחה תמיד.

נעמי אברמוביץ ירקוני: אפשר, אם אתה רואה שיש כזה ביקוש,

יאיר שטבון: לגמרי הוספנו והוספנו.

נעמי אברמוביץ ירקוני: לא, לא הוספתם, אני יודעת כי אני עקבתי באופן אישי, כי

חיפשתי.

יאיר שטבון: לא, הוספנו עוד צוות, הוספנו עוד צוות. הוספנו עוד צוות.

אורן חזן: תגיד אתם עושים צחוק, הלייזר טאג אתם מנהלים פה,

מרגישים חזקים עם עצמכם?

נעמי אברמוביץ ירקוני: אתה לא יכול לתת-

אורן חזן: 10 ילדים שלוקחים חלק...



נעמי אברמוביץ ירקוני: עשית משהו מקסים והגבלת אותו בכמות. זאת אומרת שמי שהורה שלו לא הספיק להירשם, לא הייתה לו עוד הזדמנות. מי שלא ראה את הפוסט הזה,

יאיר שטבון: נכון, אנחנו במלחמה יש הגבלה.

נעמי אברמוביץ ירקוני: אני מבינה, אבל יש יום למחרת, בואו אפשר יש הרבה דרכים יצירתיות. אני בטוחה שרועי...

אורן חזן: אבל מספיקה תמונה אחת לפוסט, אז להביא כמה ימים?

רוני גולד: ... זה בינוני.

אורן חזן: לא, בינוני זו מחמאה. אם הוא היה בינוני, הייתי חותם על זה.

יאיר שטבון: טוב חברים תודה רבה.

נעמי אברמוביץ ירקוני: רועי אתה רוצה להתייחס?

יאיר שטבון: רועי.

רועי מוסט: לא, אין לי מה להתייחס. פשוט לחזק את חבריי-

נעמי אברמוביץ ירקוני: ממרום תפקידך וניסיוןך.

רועי מוסט: אין לי מה לתת טיפים. אני אמרתי מהתחלה אין לי מה ללמד מי שיודע.

אורן חזן: נכון, אנחנו לא רוצים ללמד.

רועי מוסט: איך אני יכול ללמד, יודעים הכול, מבינים הכול. שיהיה בהצלחה, אני לא מפריע.

יאיר שטבון: אני רק אנצל את ההזדמנות-

רועי מוסט: מבחן התוצאה.

יאיר שטבון: אני רק אנצל את ההזדמנות-



נעמי אברמוביץ ירקוני : לומר תודה רבה לכל צוותי החינוך.

יאיר שטבון : אני רוצה שנייה לומר, מרכז חוסן שומרון שהעברנו אותו, מי שמכיר, העברנו אותו לתוך העיר אריאל. דרך אגב ב- 19/4/26 נפתחות גם סדנאות רגשיות. כל הזמן נפתחות סדנאות. עכשיו זה... שחזרו ממילואים-

נעמי אברמוביץ ירקוני : מדברים על ילדים.

יאיר שטבון : מרכז חוסן שומרון ניהל מספר סדנאות לילדים, וכל פנייה למרכז חוסן שומרון ישבצו אתכם לחבורה. אז מוזמנים לפנות אליהם כל הזמן-

רוני גולד : אנחנו לפנות?

יאיר שטבון : כן בטח, כל מי שיש לו איזה צורך, אנחנו פותחים סדנאות, אבל למי שיש לו איזה צורך שהוא מזהה משהו-

רוני גולד : אני דיברתי על יזמות, על יוזמה על איתור מניעתי-

יאיר שטבון : שנייה, שנייה, דיברת-

רוני גולד : לא לחכות שיבואו.

יאיר שטבון : רוני, אני עכשיו מדבר. יש כל הזמן... אני רוצה לומר-

רוני גולד : מעולה, אתה מקשיב למה שאני אמרתי?

יאיר שטבון : שנייה, לא, שנייה, אני הקשבתי לך, אני רוצה להגיד.

רוני גולד : ליזום.

נעמי אברמוביץ ירקוני : לא, לא הקשבת.

רוני גולד : למנוע, לא לחכות שיפנו.

יאיר שטבון : שנייה, המון המון פעילויות,

רוני גולד : אפשר לאתר את הילדים.



יאיר שטבון : צוותי החינוך שלנו עברו דרך אגב בבתים לפי מיפוי, ילדים

שצריכים ביקור בית קיבלו ביקור בית בזמן המלחמה.

נעמי אברמוביץ ירקוני : מאיפה אתם יודעים מי צריך ביקור בית ומי לא? אני באמת שואלת.

יאיר שטבון : מה זאת אומרת? צוותים עושים מיפויים, יש יועצות יש הכול.

נעמי אברמוביץ ירקוני : שלחו סקר ולא בדקו מי ענה.

יאיר שטבון : אז אני רוצה להגיד תודה לצוותי החינוך, אני רוצה להגיד תודה לשפ"ח על כל העבודה, על הפעילויות לילדים של חינוך מיוחד, לפעילות למשפחות מילואים, לפעילות ילדים מה שנקרא לכולם פתוחות-

נעמי אברמוביץ ירקוני : לא היה פתוח לכולם, זה מה שאני אומרת.

יאיר שטבון : היה פתוח לכולם, היה פתוח לכולם.

נעמי אברמוביץ ירקוני : לקח 5 דקות, היה פתוח גם לתושבי ברק-

יאיר שטבון : נעמי את במלחמה. לא, לא, לא, את דיברת אני הקשבתי לך.

נעמי אברמוביץ ירקוני : לא הקשבתי לי.

יאיר שטבון : הקשבתי לך, הקשבתי לך עובדה.

נעמי אברמוביץ ירקוני : לא.

יאיר שטבון : וכן אנחנו במלחמה, וזה היה צריך להיות לפי מיגון, וזה

היה צריך להיות לפי סבבים, ועשו את זה בצורה יפה גם את

המתנפחים ביום שני, וגם ביום שלישי את הלייזר טאג-

נעמי אברמוביץ ירקוני : למה לא נתתם רק לתושבי העיר.

יאיר שטבון : במחלקת הנוער. אז תודה רבה-



נעמי אברמוביץ ירקוני: למה? אתה יכול לענות בבקשה?
יאיר שטבון: לצוותים.

2. החזר תשלומי הורים (מעונות, צהרונים וחוגים).

יאיר שטבון: אנחנו עוברים לסעיף הבא.
נעמי אברמוביץ ירקוני: ... ברקן, כולם חוץ מתושבי אריאל.
אלכס ירמולנסקי: זהו, עוברים לסעיף הבא.
יאיר שטבון: החזר תשלומי הורים, מעונות, צהרונים. אני רק אגיד-
נעמי אברמוביץ ירקוני: לא, אני רוצה לקרוא.
יאיר שטבון: אין בעיה. ניסיתי להבין את הסעיף, הסעיף הזה כבר הוגדר
מראש עוד לפני בכלל ששלחתם. זה היה ברור במדיניות
שהכספים חוזרים.
רוני גולד: מתי?
נעמי אברמוביץ ירקוני: איפה?
יאיר שטבון: לא, זה כבר היה ברור, וזה התבצע גם.
רוני גולד: מה?
יאיר שטבון: זה יתבצע.
נעמי אברמוביץ ירקוני: אה יתבצע בעתיד.
רוני גולד: יתבצע.
יאיר שטבון: יתבצע כן.
נעמי אברמוביץ ירקוני: מה יתבצע, הצהרונים?
יאיר שטבון: החזרים כן.
רוני גולד: תושבים שואלים. לך זה היה ברור, לתושבים זה לא ברור.



אז אולי תספר. מתי יקבלו את ההחזרים?

אלכס ירמולנסקי: חודש וחצי.

נעמי אברמוביץ ירקוני: רגע, רגע, אתה יכול בבקשה לפרוט צהרונים, תזונה-

רוני גולד: תקריאי את הסעיף קודם.

נעמי אברמוביץ ירקוני: אני אקריא.

רוני גולד: זה חשוב.

נעמי אברמוביץ ירקוני: ביום ה-28/2/2026 פתחה ממשלת ישראל במבצע "שאגת ארי". מבצע מוצדק על עתידה הקיומי של המדינה, שהוביל באופן ישיר להשבתה מלאה של המשק כולו, כולל מערכות החינוך והקהילה ברחבי המדינה לרבות בעיר אריאל. כמובן שבהלימה למצב הנחה פיקוד העורף על הפסקת הפעילות המלאה של כלל מוסדות החינוך פורמלי ובלתי פורמלי, בכללם חוגים לילדים ומעונות היום המופעלים באמצעות חברת גוונים. אין מחלוקת שהחלטה על סגירת המעונות ועצירת החוקים מוצדקת, אך היא יצרה מצוקה ניכרת בקרב הורים, אשר נאלצו להישאר בבתיהם ולא יצאו לעבודתם, מה שמוביל למשבר כלכלי אצל חלק ניכר מהמשפחות, אלה שלא קיבלו שכר. חרף היעדר השירות בפועל הורי הילדים המשיכו וממשיכים לשלם לעירייה ולחברת ההפעלה את מלוא תשלומי החוגים במעונות החודשיים, כפי שנקבעו בתחילת השנה. הצעת החלטה אסור לי? מה שאנחנו ביקשנו לוודא, זה שתשלומים חוזרים הזנה, חוגים, מעונות, תשלומי הורים, אנחנו נשמח שתתייחס לזה



ותפרט את זה, כי-

אורן חזן: עוד לפני זה אנחנו רוצים לדבר.

נעמי אברמוביץ ירקוני: לא כתבת את זה בפוסט.

אורן חזן: לפני זה אנחנו רוצים לדבר. תראו, אנחנו במחילה, כי

היועצת המשפטית קבעה שאין לנו זכות להתערב בניהול העיר. אנחנו בסך הכל חבורה של בובות, היא צריכה להצביע או להתנגד. במחילה, אין לנו זכות. למרות שבית המשפט קבע אחרת ופסק אחרת, באריאל החוק הוא מעל בית המשפט. אז אני במסגרת מה שיש לי עוד הדקות הבודדות, שמי שעומד בראשות העיר מאפשר, אני רק אגיד ככה, עד היום לא הוחזרו כל הכספים על "עם כלביא". על החוגים, על הצהרונים. אנשים היו בבית, התחייבתם להחזיר להם ולא הוחזר להם, לא הוחזר. אנחנו באנו ב"עם כלביא" אמרנו אל תגבו על כחול לבן, מיהרת לענות לי בפוסט שאתה אסרת פיקוח, והמוקד אמר אחרת, בסוף התיישרת. הפעם השכלת להקשיב לי מראש, ומראש אמרת אני לא אוכף כחול לבן עד היום. באמת ברכה.

נעמי אברמוביץ ירקוני: והיום דפקו עבודה שדפקו כל השבועיים.

אורן חזן: מה זה עבודה של חודשיים. הרי מה הכי קל מ"להתלבש" על

התושבים שלך.

יאיר שטבון: אורן לנושא.

אורן חזן: זה בנושא. אז אנחנו באים עוד פעם, אני מבקש לקבל דו"ח

מפורט, וזו זכותי לקבל את זה כחבר מועצה, זו זכותה של



יו"ר ועדה לביקורת לקבל את זה. זו זכותו של חבר המועצה
פבל ורועי ושל חברת המועצה. דו"ח מפורט א' לגבי "עם
כלביא", מה עוד לא הוחזר. כי לשבת פה בנוהל שאתם
יודעים, להגיד: כן, כן, אנחנו מחזירים, אנחנו משלמים,
אנחנו נותנים. שבסוף המילים האלה ריקות מתוכן. שירה
שמחה למה היא אומרת, עוד שנתיים יהיו בחירות כל החרא
ייפול על יאיר, אני אתמודד, אני אגיד אני לא הייתי
קשורה, מבסוטה.

אתה פשוט מדבר שטויות כל כך הרבה-	שירה דקל כץ:
יכול להיות.	אורן חזן:
וכל כך מטעה.	שירה דקל כץ:
יכול להיות.	אורן חזן:
תחזור לאכיפה כחול לבן.	רוני גולד:
אני רק מחכה שתסיים, שתצטרך לאכול את הכובע.	שירה דקל כץ:
אם תוכלי-	אורן חזן:
או לבלוע את הצפרדע, אחד מהשניים.	שירה דקל כץ:
אם תוכלי, אני אשמח אם...	אורן חזן:
כי אתה כל כך מקשקש, כל קשר בין המציאות-	שירה דקל כץ:
למה את עונה? תחכי ותיחני מהצפרדע, למה? את עכשיו	פבל פולב:
הורסת לעצמך.	
ועובדות למה שאתה מדבר, אין קשר, אין.	שירה דקל כץ:
אגב אני היחיד פה-	אורן חזן:
אני לא ראיתי דבר כזה בחיים.	שירה דקל כץ:



- אורן חזן : אני היחיד מקרב הנוכחים-
שירה דקל כץ : מי שמדבר בכזה ביטחון-
אורן חזן : למה את כועסת?
שירה דקל כץ : למה? כי אתה לא שם לב מה אתה עושה, אתה גם מלין על
אנשים בצורה לא נכונה, אבל זה לא מעניין אותך העובדות
או הפרטים.
אורן חזן : סיימת?
שירה דקל כץ : עוד מעט שיגיע הזמן שנענה, אז אתה תבין מה אני-
אורן חזן : סיימת?
שירה דקל כץ : כן.
אורן חזן : יופי. אז רק אני אגיד שהיחיד מבין כל חבריי-
נעמי אברמוביץ ירקוני: אגב... התושבים, אנחנו נשמח לאכול את הצפרדע. לא את
ולא הוא ולא אני.
אורן חזן : אני רק אגיד-
שירה דקל כץ : התושבים לדעתי יודעים את זה נעמי.
נעמי אברמוביץ ירקוני: לא, לא.
שירה דקל כץ : אולי אתם מנותקים.
נעמי אברמוביץ ירקוני: בטח, מה זה, לנו יש ילדים.
שירה דקל כץ : תני לי תושב שפנה אליך.
נעמי אברמוביץ ירקוני: למה שאני אתן לך?
שירה דקל כץ : תני לי.
נעמי אברמוביץ ירקוני: אני לא חייבת לך דין וחשבון.
שירה דקל כץ : לא, לא, אמרת שפנו אליך תושבים.



נעמי אברמוביץ ירקוני : בוודאי.

שירה דקל כץ : תפני. בואי.

נעמי אברמוביץ ירקוני : גם כשהפניתי לא ענית, אז הכול טוב.

שירה דקל כץ : על מה את מדברת? הנה עוד פעם להגיד סתם דברים-

נעמי אברמוביץ ירקוני : שירה אין לי דיון איתך.

שירה דקל כץ : לשם האמירה.

נעמי אברמוביץ ירקוני : אין לי דיון איתך. אני אומרת שאנחנו שמנו ילדים-

אורן חזן : שירה, אם הילד שלך היה בחוגים, אז היית יודעת שהכסף

לא חזר.

שירה דקל כץ : אני עוד מעט אדייק אותך.

אורן חזן : אוקיי, יפה.

שירה דקל כץ : תסיימו.

אורן חזן : אז אני רק קודם כל אגיד לזכותי, שאני היחיד מבין קרב כל

חבריי שלא מאמין שתתמודדי בבחירות לראשות העיר

בפעם הבאה. אלה כן תתמודד, היא תפרוש בשיא, אולי לא

תפרוש, אבל תתמודד. אבל אנחנו לא מדברים על בחירות,

אנחנו מדברים על גוונים, על הצהרונים, על הקופה

הציבורית. ובקופה הציבורית שאנחנו עליה מדברים, אנחנו

מבינים שהכסף לא באמת יחזור. ולכן אם אתה עומד פה

ופותח, אני כבר הודעתי שאני מחזיר ואני נותן. אז אני

בדקתי עם גוונים, גוונים לא מכירים הודעה כזו. אולי

הגזברית יכולה לתקן אותנו, לשתף אותנו שירדה הוראה.

לא יודע. אני גם בדקתי עם הגבייה במלגס, וגם הגבייה



במלגם לא קיבלה הוראה להחזיר כסף.

שירה דקל כץ :

מה זה קשור למלגם?

אורן חזן :

צהרונים.

שירה דקל כץ :

מה הקשר?

אורן חזן :

הם לא גובים? גני חובה, גני ילדים, תשלומי חובה. הגבייה בעיר, הגבייה לא גובה שום דבר? לא הבנתי, הגבייה לא גובה כלום? מפתיע, מוזר.

שירה דקל כץ :

חוגים לא מעונות.

אורן חזן :

לא, לא אמרתי חוגים. אני לא אמרתי חוגים. גבו, גבו. גבו כסף.

שירה דקל כץ :

תכף נדייק. זהבית ניתן לו לסיים, ואז נדייק את העובדות.

אורן חזן :

לא, אני רוצה שהוא יקשיב, כי בסוף הכסף של הציבור חשוב, והעתיד של הילדים חשוב, וגם הקופה. אז אני אגיד עוד פעם, אני שמח שהעלינו את הנושא לסדר היום, ובעקבות הבקשה שלנו, אתם תואילו בטובכם באמת להחזיר-

יאיר שטבון :

טופל, טופל.

נעמי אברמוביץ ירקוני : לא נכון, זה לא טופל.

אורן חזן :

יאיר, המשפט טופל-

נעמי אברמוביץ ירקוני : אני אראה לך את חשבון הבנק שלי? להראות לך שלא החזירו כסף?

יאיר שטבון :

טופל, זה לא אומר שאת רואה את זה עכשיו.

אורן חזן :

אה טופל, אז אולי התכוונת בעולם שלך טופל.



- רוני גולד : מבחינתך טופל, אבל תושבים פונים ושואלים מתי מחזירים-
- אורן חזן : זה כמו על הכסף של דמי רישום שגבו בעבר, אמרו עוד שאלה אמרה שלא יגבו ושיחזירו ועד היום לא החזירו את הכסף. על מה אתה בונה הרי יאיר? אתה בונה על זה שיש 20,000 תושבים-
- יאיר שטבון : שנייה, זה בנושא עכשיו, אתה בנושא?
- אורן חזן : בטח שאני בנושא.
- יאיר שטבון : אתה בנושא, תודה.
- אורן חזן : אתה יושב פה ואתה אומר טופל, אז אתה אומר מה אכפת לי, כמה בודדים שזה מפריע, זה יעבור לידם.
- יאיר שטבון : אורן, אורן, אתה לא בנושא עכשיו.
- אורן חזן : זה בדיוק הנושא.
- יאיר שטבון : תודה. תודה. רוני, רוצה להתייחס?
- אורן חזן : אני מבקש לראות אקסל מסודר, אקסל טבלה, לא משקה. אני יודע שאתה מתבלבל לפעמים. אני מדבר על אקסל הטבלה, לא על המשקה. אני מבקש לראות טבלת אקסל מסודרת, לדעת בכמה כסף מדובר, מתי הכסף חוזר, ומי מקבל, האם זה 100% החזר, 85%, פחות, יותר. אתה יודע לענות על זה עכשיו?
- יאיר שטבון : בסדר גמור.
- אורן חזן : הציבור צופה בך, נשמח לדעת אם הוא יראה את הכסף עכשיו. אתה לא יודע כמו מרבית הדברים שאתה לא עונה



עליהם, זה גם בסדר. גם בזה הציבור רואה לך.

תודה.

יאיר שטבון :

ואני רוצה להגיד תודה לחברים שלי, לשותפים שלי באופוזיציה, שביחד איתי השכלנו להעלות שוב נושא חשוב לסדר היום, שאלמלא היינו מעלים אותו, כנראה שהוא לא היה עולה. עכשיו שתדעו פוליטית זה לא טוב לנו, היינו יכולים לשתוק, כי אז הציבור היה מתוסכל. אבל ההבדל בינינו לבינכם, שאנחנו שירה שמים את הפוליטיקה בצד. ואנחנו מבקשים לתקן-

ממש.

שירה דקל כץ :

דברים, מבקשים לתקן דברים שהם לטובת הציבור. ולכן במקום שתהיה בן אדם, ואנחנו אכבר בני אדם, במקום שאתם הלכתם לאיבוד שירה.

ואוו...

שירה דקל כץ :

הלכתם.

אורן חזן :

בורח לך...

שירה דקל כץ :

רוני כן, רוצה להתייחס?

יאיר שטבון :

כן, רק לדעת מתי הכסף, שאני אוכל לענות לתושבים שפונים, מתי הם יראו בבנק-

רוני גולד :

נעמי אברמוביץ ירקוני: תשלחי להם את הטלפון של שירה, אולי היא תענה.

את סכום הכסף נכנס בחזרה, כסף שהם שילמו, לא קיבלו עבורו שירות, ולא קיבלו עבורו גם בחזרה את הכסף. מתי? אם זה טופל בטח אתה יודע מתי.

רוני גולד :



- יאיר שטבון : קודם כל על הצהרונים בכלל לא גבו שקל, אז אין מה להחזיר שם.
- אורן חזן : לא, לא גבו בחודש הנוסף.
- רוני גולד : אתה יכול לענות לי על השאלה? אמרת טופל-
- יאיר שטבון : אני אענה, אני אענה, אני מחכה-
- רוני גולד : אז אתה בטח יודע מה התוכנית-
- יאיר שטבון : רועי, תודה, תודה רבה.
- רוני גולד : אה תענה לי תשובה ארוכה?
- יאיר שטבון : אנחנו אוספים הכול, כן. רועי?
- רועי מוסט : תענה, אני כבר אשמע.
- יאיר שטבון : תודה. פבל?
- פבל פולב : דיברתי כבר.
- יאיר שטבון : טוב.
- נעמי אברמוביץ ירקוני : איבדת את הסבב.
- יאיר שטבון : יאללה.
- שירה דקל כץ : טוב, אז בואו נעשה רגע סדר, כדי שנבין גם למה אין שום קשר בין ההצעה שלכם לבין המציאות. נתחיל מזה-
- אורן חזן : מפתיע.
- שירה דקל כץ : שלא גבו על מה שלא הייתה פעילות, ואני אפרט. נתחיל ככה, חוגים חזרו לפעול תוך שבוע.
- אורן חזן : אבל גובים חודש לפני, אז איך את יכולה להגיד משפט כזה?
- שירה דקל כץ : שבוע שלא הייתה בו, אורן, אורן-
- יאיר שטבון : אתה מפריע עכשיו אורן.



- שירה דקל כץ: אתה מפריע לציבור לשמוע את התשובה. הציבור, לא אתה, הציבור.
- אורן חזן: רק לדייק, לא פינוקיו.
- שירה דקל כץ: הנה אני מדייקת.
- יאיר שטבון: אורן, אתה לא רוצה לשמוע תשובה?
- שירה דקל כץ: אני מדייקת.
- אורן חזן: יש לנו...
- יאיר שטבון: אתה לא רוצה לשמוע?
- שירה דקל כץ: אל תפריע, אל תפריע.
- אורן חזן: אני מקשיב. רק לא לדבר עם הידיים, זה מאיים.
- שירה דקל כץ: חוגים חזרו לפעול תוך שבוע-
- אורן חזן: אל דברי עם הידיים.
- שירה דקל כץ: ועל השבוע הזה שלא היה, כל אחד מהחוגים התחייב לעשות השלמות ולהחזיר. מעונות, לא גבו עד הפתיחה שהייתה ב-17/3/26. זה אומר מהרגע שפרצה המלחמה עד ה-17/3/26, לא גבו כסף על המעונות-
- נעמי אברמוביץ ירקוני: ואם נראה לך שגבו.
- שירה דקל כץ: אני מדברת רגע על המעונות של גוונים. מה שהוא לא מעון שלנו-
- נעמי אברמוביץ ירקוני: ברור, לא ביקשתי שתיקחי ממעון פרטי.
- שירה דקל כץ: רגע, רגע, רגע, מה שהוא מעון פרטי, לא קשור אליי.
- אורן חזן: מדברים רק על גוונים.
- נעמי אברמוביץ ירקוני: מה אנחנו מעיין אדם?



- שירה דקל כץ : צהרונים לא גבו בכלל על התקופה-
נעמי אברמוביץ ירקוני : אני אראה לך שכן.
שירה דקל כץ : שהיה, אחלה תביאו נתונים.
יאיר שטבון : לא, לא, אני אתן לך, אני אתן לך. צהרונים לא רק שלא גבו,
הדבר היחיד היה כדי לאפשר חצי חודש, הייתה רק על
האסרו חג גבייה, יום אחד.
נעמי אברמוביץ ירקוני : אני אראה לך-
יאיר שטבון : בסדר, את אומרת לא נכון, אז אני-
שירה דקל כץ : הדבר היחיד שהייתה עליו גבייה-
רוני גולד : את אומרת החוגים חזרו אחרי שבוע, זה גם לא נכון.
שירה דקל כץ : נעמי, הדבר היחיד שהייתה עליו גבייה זה על החוגים, על
השבוע שלא היה, והמאמנים התחייבו לעשות השלמות על
השבוע שהילדים הפסידו.
יאיר שטבון : יהיו השלמות.
שירה דקל כץ : זהו. אולי עכשיו אורן מבין שבגלל זה זה לא קשור להצעה,
כי ההחלטה הזאת היא החלטה, ברגע שהמבצע התחיל בכלל
לא גבו-
נעמי אברמוביץ ירקוני : אבל שירה, יש חוגים שלא חזרו.
שירה דקל כץ : אז לא צריך להחזיר. תביאו נתונים.
נעמי אברמוביץ ירקוני : שירה, יש חוגים שלא היה להם את היכולת להגיע למרחב
מוגן-
יאיר שטבון : אז ישלימו להם.
נעמי אברמוביץ ירקוני : ולכן הם לא חזרו-



- יאיר שטבון : מי שלא, אז ישלימו.
- נעמי אברמוביץ ירקוני : אבל את אמרת שחזרו.
- פבל פולב : בשנה הבאה.
- יאיר שטבון : גם אלה שחזרו-
- (מדברים יחד)
- יאיר שטבון : גם אלה שחזרו ישלימו את אותה תקופה, ואלה שלא חזרו ישלימו.
- אורן חזן : אז לא תחזיר כסף, אז למה אמרת תקופה מחזירים?
- יאיר שטבון : אמרתי צהרונים לא נגבה.
- רוני גולד : זה חברה בגירעון, אין להם ברירה.
- יאיר שטבון : הצהרונים לא נגבה, אל תגיד סתם.
- שירה דקל כץ : מעונות לא נגבה.
- יאיר שטבון : מעונות לא נגבה, שאלת. טוב, אנחנו המשכנו לסעיף הבא-
- שירה דקל כץ : חוגים, השלמה כנגד השבוע שלא היה.
- רוני גולד : זה לא היה שבוע. את מטעה את הציבור, כי זה לא היה שבוע, זה היה יותר.
- שירה דקל כץ : זה היה שבוע.
- רוני גולד : לפחות 3 חוגים שאני יודעת.
- שירה דקל כץ : תגידי לי חוג שהיה יותר, ונבדוק...
- רוני גולד : אני לא רוצה לבייש את הזה, תבדקי את. גם את צריכה להכיר את זה, את אחראית על גוונים.
- יאיר שטבון : אנחנו עוברים לסעיף 3, תנאי העסקת-
- אלה ויינר : אני מכירה בדיוק את מה ששירה מכירה, ואם את מכירה



אחרת, אז תגידו-
רוני גולד : אבל זה לא נכון.
אלה ויינר : תנו נתון.
נעמי אברמוביץ ירקוני : הזנה?
יאיר שטבון : טוב, תנאי העסקת מאבטחים בעיר. תנאי העסקת
מאבטחים בעיר, אנחנו בסעיף 3.
אורן חזן : אני רוצה לדבר על זה. אני רוצה לדבר על זה.
יאיר שטבון : תנאי העסקת מאבטחים בעיר, מוזמן אורן, פנית גם לעו"ד,
מוזמן.
אורן חזן : אני פניתי לעו"ד?
יאיר שטבון : מוזמן.
אורן חזן : למה אתה עוד פעם ממציא..., אתה גדול בלהמציא
המצאות.
יאיר שטבון : טוב.
אורן חזן : יש לך מציאות מדומה.
יאיר שטבון : אז אני חוזר בי אם אני אמרתי סתם.
אורן חזן : תודה הו. יש התפתחות.
יאיר שטבון : אני מבקש את סליחתך.
אורן חזן : אני לא פניתי לעו"ד, אז למה סתם להגיד.
יאיר שטבון : יאללה תודה.
אורן חזן : אני בשמחה אפנה לעו"ד, כי יש פה עבירות שהעירייה עוברת
על החוק. אבל כרגע עוד לא פניתי לעו"ד.
נעמי אברמוביץ ירקוני : גם... גבו, אני אביא להם חשבונית.



אורן חזן :

טוב אז ככה. אנחנו בסעיף שמדבר בהפרה, בפגיעה, בזכויות ובתנאים של העובדים שעובדים בשירותי האבטחה בעיר, מה שנקרא מאבטחים. ועל החוסר קיום של חבות של העירייה כלפיהם. אני מניח לרגע בצד את זה שבשנת 2017 חוקתי חוק בכנסת, שמתעסק בתנאים של המאבטחים, חוק שמגדיר בדיוק מה מותר, מה אסור, מה צריך לספק להם. אני מניח רגע את כל הנושא הזה בצד, ואני רוצה להסתכל על מאבטחים שנמצאים בעיר אריאל, עוד לפני שאני נוגע בחוק, שנחזור אליו בעוד מספר רגעים. אנחנו נמצאים בימים מאוד טרופים, שבהם חוסר הוודאות עולה על המציאות. אבל כנראה שמהר מאוד, הרבה יותר מהר ממה שכולנו חושבים, נחזור חזרה למדיניות הגנתית מורחבת של פיקוד העורף, ונהיה כולנו צריכים להיות קרובים למרחבים מוגנים. יש רק בעיה אחת. למאבטחים באריאל אין מרחב מוגן. דמם של המאבטחים באריאל יאיר, בעיניך כנראה סמוק פחות. ולמה אני אומר בעיניך? כי עברנו את הגל הזה כבר ב"עם כלביא", שעה שנורו טילים והופעלו אזעקות באריאל, ונפלו פה אפילו שברי יירוט, אתה מכיר אותם טוב, רצת להצטלם עם הווסט.

נעמי אברמוביץ ירקוני: הם בקבוצה שלך המאבטחים?

אורן חזן: אני לא יודע מי בקבוצות שלי או לא בקבוצות שלי, אני

מדבר רגע-

נעמי אברמוביץ ירקוני: ... שיגור.



- אורן חזן : כן שיגור, הם יודעים מתי יש שיגור. אבל גם אם הם מתעדכנים אצלי לפני פיקוד העורף, שהטיל בדרך ושבעוד 2 או 3 דקות יקבלו התרעה, ובעוד X דקות יקבלו אזעקה. גם אם מקבלים את הדיוק של כל הזמנים, זה לא עוזר, כי לא דאגתם להם למרחב מוגן. למה שירה? דמם סמוק פחות?
- שירה דקל כץ : זה חסר אחריות מה שאתה עושה רק שתדע.
- אורן חזן : למה? למה? כי לא כל מי שעובר-
- שירה דקל כץ : אתה מוציא אנשים ממקלטים לפני פיקוד העורף.
- אורן חזן : כי לא כל מי, אה זה חסר אחריות.
- רוני גולד : על זה חסר אחריות.
- שירה דקל כץ : חד משמעית.
- אורן חזן : רגע, איך אתה יודעת, את אצלי בקבוצה?
- שירה דקל כץ : לא. אני פשוט יודעת, כי נוכחתי במקלט שאנשים התחילו לריב בגלל זה.
- אורן חזן : רגע, רגע, אה לריב-
- יאיר שטבון : טוב חבר'ה, בואו אורן-
- אורן חזן : שירה זה לא הנושא.
- שירה דקל כץ : קח אחריות.
- אורן חזן : שירה זה לא הנושא. אני מרגיש פשוט אחריות. לא יודע, אומרים שחוכמת המונים לא טועה. קרוב ל-6,000 איש כנראה שלא טועים, מה נעשה.
- נעמי אברמוביץ ירקוני : בגלל זה הפסקתם?
- אורן חזן : אגב גם חלק מהחברים שלך בקואליציה איתי בקבוצות.



יאיר שטבון : טוב יאללה, הלאה.

נעמי אברמוביץ ירקוני : הביכו אתכם.

אורן חזן : לא דאגתם למרחב מוגן למאבטחים שעובדים ונותנים

ומסכנים את חייהם, בשביל לשמור על הביטחון של כולנו.

עכשיו האירוע הזה מחרף, כי בעת אזעקה מבקשים מהם

ללכת להיזרק בצד על הרצפה ולכסות את הראש. ואז בעצם

מפקירים את הש"ג. איפה הביטחון יאיר? איפה האחריות?

זה בנוגע למאבטחים. כולם רואים. נעמי אומרת ובצדק,

אולי נסגור את השידור. לא. כי כולם רואים בעיניים את

המציאות. אין תושב אריאל כולל האורחים שנמצאים פה,

שלא עובר ולא רואה שבש"ג אין מרחב מוגן. אין כמעט

תושב אריאל שלא שמע את המאבטחים ששאלו אותם, לאן

אתם הולכים? אמרו, הפקירו אותנו. אבל זה בנוגע-

אלכס ירמולנסקי : אורן שנייה, אני אגיד יותר מזה אפילו. באחד הלילות ממש

בתחילת המלחמה, אני הייתי שם בלילה, בשביל לתגבר את

השומרים בתפקיד במשטרה. ושרק תדע הם צחקו שראש

העיר הגיע ושאל, איפה הם צריכים להתמגן, איפה הם

מתמגנים.

אורן חזן : די לא באמת. בחייאת יאיר היה ככה? שאלת אותם איפה

הם מתמגנים?

פבל פולב : במקרה הייתי עם אלכס.

אורן חזן : בחייאת פבל ככה היה? הוא הגיע והוא שאלת אותם איפה

אתם-



- פבל פולב : חשבתי שהוא צוחק, אבל-
- אורן חזן : בחייאת יאיר לא ידעת שאין להם מרחב מוגן, אז עצרתם לשאול אותם? אני מרגיש הרבה יותר בטוח עכשיו. נחזור לענייננו, מביך.
- פבל פולב : זה נושא בעייתי.
- אורן חזן : אני אגלה לך סוד-
- פבל פולב : הפתרון לא פשוט.
- אורן חזן : אני יודע להביא פתרון, אני יודע להשיג מיגונויות שייתן לי כתב הסמכה עכשיו-
- פבל פולב : ברגע שהם במיגונית, מי יאבטח לך את העיר?
- אורן חזן : אני אגלה לך סוד, אני אגלה לך סוד.
- אלכס ירמולנסקי : כמו שעושים במעבר חוצה שומרון, אותו דבר. סוגרים את המעבר-
- אורן חזן : סוגרים את המעבר, חוסמים את המעבר. אני אגיד לך סוד יותר גדול, יש בודקה ממוגן היום. אני לא אגיד לך באיזה רשויות בשומרון בונים כאלה. יש שמה עמדות שעומדות שם 20 שנה.
- פבל פולב : יוסי דגן דיבר.
- אורן חזן : אל תגלה לו, אני לא יכול לגלות למי אני עוזר ועם מי אני עובד, אתה מגלה את כל הסודות שלי כאן. נחזור חזרה לענייננו.
- פבל פולב : ביטחון מעל פוליטיקה, הכול טוב.
- אורן חזן : אני מניח-



פבל פולב:

אם מותר להביא משהו.

אורן חזן:

אז אני מניח את המיגוניות, כי כרגע לא צריך אותם, נצטרך אותם שוב כמו שהיינו צריכים אותם ב"עם כלביא", כמו שהיינו צריכים אותם ב"שאגת הארי", ובעזרת השם אנחנו כנראה נצטרך אותם גם בסיבוב הבא שקרוב יותר ממה שחושבים. אבל מה קורה ביום יום יאיר? מה קורה עם המאבטחים? שימו לרגע בצד את התנאים של האבטחה של העיר, שבילילה כדי לחסום את הכניסות, זורקים איזה פלסטיק או איזה פח שבור, יש כנראה אובר פחים כתומים, אז זורקים אחד בש"ג. ובואו נסתכל על התנאים של המאבטחים. בגשם אין סככה כמו שצריך, אז הם נרטבים. בשמש, אין קירוי כמו שצריך, אז הם מתבשלים. כשחם, אין להם אפילו טיפה אוורור. כשקר, הם רועדים וקופאים, כי אין טיפה חימום.

רוני גולד:

כשיש אזעקה.

אורן חזן:

דיברנו, אזעקה הבנו אין. כשהם רוצים לשירותים, ואי חליאה לאללה מסכנים. והריח, והעמדות, לפני מספר שנים היה פיגוע בכניסה, העמדה שנורתה בפיגוע שיש בה חריצים של הקליעים עד היום עומדת שם, לא הוחלפה. יש רשות חדשה אחראית, אבל היא לא הוחלפה. למה מחכים? משרד התחבורה שבעוד כמה שנים יבנה בציר 505 ש"ג חדש ליד אבו עלי. אבל עד אז מה? מה עם התנאים שלהם? מה יאיר? עכשיו אני רוצה לחזור לחוק. בשנת 2017 חוקק בכנסת



ישראל, עבר בקריאה שלישית ונכנס לספר החוקים של המדינה חוק המאבטחים. החוק מחייב כל מעסיק, בטח ובטח רשות מקומית, להעמיד לרשות מאבטחים עמדה מקורה תקינה וממוגנת וממוזגת חום, קור, עם אמצעי חימום בחורף ואמצעי קירור בקיץ. וכמובן נקודת חשמל ונקודת מים, זה החוק. לא יודע אולי היועצת המשפטית תמציא חוות דעת אחרת, אבל כרגע זה החוק. החוק קובע במפורש כי חובה חלה זו גם כאשר מאבטח מועסק באמצעות קבלן משנה או קבלן כוח אדם. כמו במקרה שלנו, העירייה נותנת את שירותי האבטחה לחברה, במקרה הזה תום אבטחה, והיא מעסיקה את המאבטחים. ועדיין הרשות המקומית היא זו שאחראית על עמידה בדרישות החוק. למרבה הצער, אבל ממש לא למרבה ההפתעה, כי אנחנו כבר יודעים עם מה אנחנו מתמודדים. עיריית אריאל מפרה באופן בוטה את החוק במשך תקופה ארוכה, והיא לא מספקת ולו את התנאים הבסיסיים ביותר, שנדרשים למאבטחים שעובדים בשירותיה. יש פה מזגן.

נעמי אברמוביץ ירקוני: חם לי.

אורן חזן: רק שהמאבטח אומר חם לו בשמש הקופחת אין לו משהו שיקרר אותו. רק באריאל לא. במקומות אחרים כן. בפועל מאבטחים רבים נאלצים למלא את תפקידם בעמדות פתוחות, בשמש, בגשם, כמובן ללא כל נקודות חימום או קירור, ללא נקודת חשמל, ללא גישה למים. אני שם לרגע



בצד אפילו את ההחלטה המטומטמת, תסלחו לי חבריי על השפה, כשעוצרים בכניסה לעיר איזה מישוה שהוא חשוב, קושרים אותו, מושיבים אותו עם הגב לקיר, על האדנית שכל תושב העיר נכנס, כאילו אנחנו בכניסה לכלא צבאי. עזבו מחנה צבאי.

נעמי אברמוביץ ירקוני: עזה.

אורן חזן:

לא יודע מה עובר לכם בראש כשאתם מתנהלים ככה. לך יאיר נעים כשהילדים שלך מגיעים לתוך אריאל באוטובוס והם רואים אנשים כפותים קשורים על הרצפה? זה מראה שבירת השומרון צריכה לקדם? ומה עם המאבטחים שמפילים עליהם את הדבר הזה, שבכלל לא קשורים. ונחזור עוד פעם חזרה, ההתנהלות הזאתי היא לא רק מחדל ניהולי שלך יאיר ושל יתר החברים שמנהלים פה את העירייה. היא ביטוי לזלזול החוזר בחוקי המדינה, דבר שאנחנו כבר רגילים לו פה כבר שנתיים במועצה. החוק... בש"ג תרתי משמע, ובזכויות עובדים, כאילו המאבטחים הם שקופים, לא מגיע להם תנאים, לא מגיע להם. כנראה לא יודע אולי החמלה עבדה. מדובר ברשלנות, הייתי אומר אפילו פושעת וחמורה של הרשות והעומד בראשה. התעלמות מהחוק, מהחובה לספק תנאי עבודה הולמים לעובדי הביטחון בעיר, מבחינת... בישראל. היא מעבירה מסר לציבור, כי עיריית אריאל עצמה אינה רואה צורך לציית לחוקי המדינה, היא מעליהם. היא מעל המדינה. העירייה כנראה לא רק רוצה



להיות בירת השומרות, אולי היא רוצה להיות בירת ישראל. בנוסף אני מזכיר זמן מלחמה, אבל ליאיר לא באמת אכפת מחיי אדם או מדמם של המאבטחים, כי יותר חשוב עכשיו להיות עסוק וטמון עם הראש בתוך הנייד. עכשיו יאיר זרק על עו"ד. אני רוצה לספר לכם שהמאבטחים פנו לראש העיר, הוציאו לו מכתב מעו"ד. מכתב שדורש לתקן את התנאים שלהם. נכון לרגע זה ככול שידוע לי, העירייה לא ענתה. אגב כמו שהיא לא ענתה למכתב שפנה בנוגע לפועלים, לכניסת הפועלים הערבים לתוך שטח העיר, בניגוד לחוק, בניגוד להחלטת בית המשפט. כי בעיר אריאל זה לא משנה אם אתה מאבטח, אם אתה ילד בבית הספר או בכלל תושב, אתה אוויר בשביל ראש העיר. ראש העיר יושב שנתיים על הכיסא, נכנס בש"ג שבו כולנו נכנסים, ויוצא מאותו ש"ג, לא אכפת לו מהבמפרים, והברזלים שדופקים את המכוניות. ברור יש לו רכב של העירייה, סליחה שלמה סיקס.

נעמי אברמוביץ ירקוני: אין ביטוח... זה טוב שאין... כסף.

אורן חזן: סבבה. גם לא אכפת לו מהבמפרים בכניסה או מהנראות של העיר, עיר שמכבדת את עצמה. אבל במינימום לא היית רוצה שיהיה אכפת לך מהעובדים שעובדים, חלקם אגב תושבי העיר, חלקם גרים פה. רועי, זה אצלך ברמלה יכול לקרות דבר כזה?

רועי מוסט: ... מאבטחים ככה בש"ג...

אורן חזן: בסדר, ובמוסדות חינוך? גם במוסדות החינוך בעיר לא בכל



מוסדות החינוך יש-

רועי מוסט :

עומדים בתקן.

אורן חזן :

אז פה לא עומדים בתקן. הנה אז אני מסיים, אני מסיים ואומר ככה. למרות שהיועצת המשפטית פסלה לנו, מפתיע ממש, כולנו מופתעים, את הסעיף ואומרת שאין לנו זכות להצביע. אני חושב שהנושא הזה יאיר מספיק חשוב, כדי שכן נדבר על הנושאים שאנחנו ביקשנו. בראש ובראשונה להציב מיגונויות, ולהפוך את הכניסה לבטוחה. לשפר את התנאים. אתה מתכוון לשפר להם את התנאים? אני שואל.

יאיר שטבון :

... אני אתייחס.

אורן חזן :

אתה תתייחס כמו שהתייחסת עד עכשיו. כמו שהתייחסת לאחדות, זה מדהים בעיניי. כמובן ראש העיר ושותפו לדרך, המנכ"ל, יורו על יישום מידי של החוק, יש חוק במדינה. הגיע זמן לציית לו יאיר. ותוכנית שאתם תבנו, שתוצג לנו בתוך 21 יום, שתביא ליישום מלא של כל הדרישות, של אלה שעובדים בעבודת אבטחה ושומרים במקום שבו אתה נכשל. כמובן שהציפייה ממך היא מאוד קטנה. ומהבנתי את האירוע גם במקרה הזה אתה תמצא את עצמך בבית המשפט הרבה יותר מהר ממה שאתה חושב. זה לא מעניין אותנו בכלל.

פבל פולב :

מישהו רוצה להגיד משהו, רועי?

רועי מוסט :

אם יש בעיה, אפשר לבקש ממבקרת העירייה-

פבל פולב :

לא, עזוב.



רועי מוסט : גם במכרז על פי חוק, הם חייבים לקבל ביקורת מסודרת על כל האבטחה, לקבל דו"ח אחד, אני לא יודע אם זה אחד לרבעון או אחד לחציון. יש דו"חות-

פבל פולב : דו"ח על מה?

רועי מוסט : אני מעולם לא קיבלתי מעיריית אריאל שום נתון, שום חומר שום כלום, וכנראה גם לא נקבל את זה. ... אם יש ביקורת, מה הביקורת, מה תוצאות הביקורת. בסוף צריך להיות שקוף, אבל לא שקופים פה בתוך הבית, אז בטח לא שקופים החוצה. אפשר בוועדת ביקורת לבקש את דו"ח הביקורת האחרון שנעשה בשכר על שכר המאבטחים.

נעמי אברמוביץ ירקוני : אם היית יודע כמה ביקשתי ולא קיבלתי.

רועי מוסט : האחריות היא אישית של ראש הרשות ושל המנכ"ל, זו אחריות אישית שלהם, וגם הגזבר. אז יש ביקורת מאוד פשוט, הרי תשובות לא תקבלי פה. אבל במדינה מתוקנת וברשות מתוקנת יש דו"חות. יש דו"חות... שמחויבים את הרשות לעשות ביקורת. צריכה לקבל דו"ח ביקורת של חברה חיצונית, לא חברת האבטחה, של חברה חיצונית שמבקרת. ואם אין כזאת חברה, צריכה העירייה לשכור את שירותיה ולעשות את זה. זה החוק. לפחות מה שאני יודע במדינת ישראל. באריאל אני לא יודע. דברים כאלה אפשר לבדוק אותם.

פבל פולב : אני יכול? אני פחות אופטימי כנראה יותר פסימי. לא לטובתך יאיר, אבל מה אני אבוא אליך בביקורת... החוק



וכל מה שחברים רוצים לקבל. בכנסת שמים על כל חוק, לא מעניין אף אחד, ברדק שלם, כל אחד מחליט להיות עם הרוב. ואיך אומרים, אתה רוצה לראות מי הבן אדם תן לו את הכוח ואת הכסף. ופה כל אחד ייקח את זה לאן שהוא ירצה. הבעיה-

נעמי אברמוביץ ירקוני: אתה רוצה להיות ראש לאריות לא זנב לשועלים.

פבל פולב: זה כל אחד ייקח, זה מצפון. אני פשוט לא רוצה, המכבסה כבר עובדת שנתיים לטוב או לרע, לא הכול רע, לא הכול טוב. יש הרבה מחדלים וסדרי עדיפות. אני דווקא כואב לי על סדר העדיפות. אם אפשר חבר'ה, זה נושא חשוב. אני מנסה לגעת בו ולא להוציא דברים יותר מידי. בגלל שאנחנו פעילים, פונים אנשים. אתה יודע אני, אתה תתרחק אבל תבין למה זה כואב לי, ולקח לי זמן להגיע לישיבה הזאת. אני ישבתי בבית ופעם ראשונה כבר שנתיים ומלחמה עכשיו קשה, פעם ראשונה שמעתי בן אדם מבוגר מקרית שמונה, הוא שבר לי את הלב. הוא דיבר על ראש הממשלה ובצדק, שהוא אמר אתה מדבר בחוץ השקעתי הון תועפות, הוא אומר: אתה הרסת לי את העיר. אני לא מילה במילה בסדר? הכיוון של הכאב, כי הוא אומר שום דבר לא קיבלנו. זאת אומרת יש מציאות אחת ויש מציאות, מישהו מצייר אותה ומייצר אותה, מציאות מדומה. היה לי קשה לשמוע את זה, כי באמת הם סובלים שם. אנחנו חיים פה, יושבים בישיבת מועצה, פסנתר, אנשים לא חיים שם. לא בדרום ולא בצפון.



לא שאני בא לקחת כאילו, אתם תיקחו אחריות על מה שקורה בצפון ובדרום. אבל יש לנו אחריות. בקדנציה הראשונה, לצערי גם לא הקשיבו לי כשעשו את הצר הזה, הגגון הזה, זה בקדנציה שאני הייתי סגן. לא הקשיבו, חבל. כי אצל אלי הייתה מדיניות אחרת. פחות בסגירה, פחות בחוץ ונגיעה, אבל הם בני אדם. גם בבית הספר נלחמתי על מזגנים, אמרו לי כאילו אני עושה על זה כסף, אני בכלל לא נגעתי בהתקנה, גם לא מכרתי מזגן אחד. אבל אנשים צריכים להתרענן, זה קשה. אני במקצוע מבין, להיות בחום חיילים, חבר'ה יודעים זה קשה, צריך קצת מזגן. אלי לא רצה לשמוע. לא בשביל זה אנחנו פה. רוצים לשנות. אנחנו לא שם. תיגמר המלחמה והכניסה, החבר'ה שאנחנו באים אנחנו לא סתם התחלנו להגיע עם אלכס לכניסות לעיר, כי הם צריכים טיפה מנוחה, כי הם לא יכולים לעזוב. הם בפחד שברגע שהוא עוזב או ברגע שקורה משהו משהו פורץ, קורה משהו. ובאזעקות שהיינו, תשמע זה היה הזוי. אני במשמרת, ואני מתחיל לחפש כאילו אוטומטית בשביל עצמי, ואני מסתכל ילדים עומדים. אז אלכס היה, אנחנו פשוט הסתובבנו ונעמדנו ליד הבן אדם להסתכל למעלה. אני אומר: תגידו אתם רציניים, אנחנו נשכב על הרצפה. הוא אומר: מה, אין כלום, שום דבר. אני אתמול הייתי בצור יצחק. צור יצחק אוקיי? זה נראה אחרת. אז כנראה זה אפשר. אני לא יודע מתחנן מבקש. המהלך הזה אולי לא



פשוט אולי יקר, אבל צריך להתחיל משהו. אנחנו כבר קדנציה שנייה לא מצליחים להזיז את הכניסה המחורבנת הזאת, לא מצליחים לעשות איתה שום דבר. אני כבר לא מדבר באמת ביציאה מהעיר עם הבמפרים, כל בן אדם שעובר הוא שונא אותך. כל פעם שהוא עובר באוטו הוא שונא. אני שמעתי אנשים שלחו... הוא פשוט מתחיל להגיד כל קפיצה ראש העיר, סגנית, סגנית. אנשים כבר מתחילים כל פעם איך שהוא להעביר את הזה. תעשו עם זה משהו.

פבל אל תגלה להם, כי אז הם יורידו.

אורן חזן:

שיורידו. עזוב, יש דברים שבאמת אני מוכן לוותר, תעשו עם זה משהו. עכשיו בסדר אני מוכן לסבול על במפרים, אם אין כסף. צריך לתת פתרון בכניסה, כי דרך אגב אתה יודע מה עוד יאיר, אם שמת לב, אתה איתי? כשאתה תעמוד בצומת דרך עפרון בכניסה, אם מסתכלים על עפרון כואב הלב. הוא... יש לו מקום אחלה. ואלה עומדים... תשמע אני מנסה איך שהוא לדלדל שלא תתעצבן. אבל נשמה אתה לא שם. או שיש לך תכנית שאני אשמח, אבל זה קריטי. אני הייתי באמת הייתי נגד הסעיף, ובאמת הם צודקים, כל מה שאמר אורן זה נכון. פשוט, אנחנו כל פעם בין סיטואציה, להוציא את זה על השולחן, לא להוציא, להחליף. אנשים לא מטומטמים ובאמת הרבה פניות. אני לא יכול לשקל לאנשים. הם שואלים מתי, אני לא יכול לענות מתי. ואני מוכן להיות, אתה יודע ביחד, בזה ביחד. תן לי, תגיד לנו,

פבל פולב:



מתי, משהו. אתה יודע לפחות כמו שאומרים אצלנו בחברה, יש תכנית 14 שנה, מה עושים השנה הזאת. משהו, אנחנו לא, כלום. אנחנו מבטיחים עד 2035, צוחקים עליי. אני לא אהיה פה, אני לא יודע בן כמה אני אהיה כבר ב-2035, בכלל יש לי סיכוי לשרוד? אז אני באמת רוצה שאנחנו ניקח את הנושא הזה, אתה רוצה תסגור ישיבה אם יש לך משהו תעשה אותה סגורה. תן לי מידע או תוציא אותה לבד בסרטון, לא צריך להגיד ביחד. תגיד מה אתה נותן לאותם תושבים, כי ביחד כנראה כבר לא יהיה. ועל זה נדבר בסעיף אחר, אבל לפחות שהתושב הוא כל פעם פונה אליי, ואני צריך לתת לו הרגשה, הרגשה שילך לישון יותר טוב. ואני לא יכול להמציא דברים, אני לא ריבון פה. הריבון זה אתה. תודה רבה.

אלכס ירמולנסקי: טוב, אז קשה להגיד על השומרים, כי הם באמת מסכנים, ואני כל הזמן פוגש אותם בלילות, בגשם, בקור, בשמש, בחום, בכל מצב. אתה יודע מה, יש מקומות יותר קטנים מאיתנו. יש יותר גדולים מאיתנו, אבל מתנהלים בצורה אחרת. קח לשם, קח ברקו,

אורן חזן: ברוכין.

אלכס ירמולנסקי: ברוכין, יקיר, נראה לי... גם כאילו. כמעט כל-

אורן חזן: אבל בירת השומרון לא.

אלכס ירמולנסקי: כמעט כל מקום שמסביבנו שהוא כנראה יש לו, המנהיג שמה הוא באמת חזק, יוסי דגן, באמת מנהיג חזק, אין מה



להגיד. אז כנראה זה מתנהל אחרת, כנראה הם מצליחים לעשות את הכניסות שלהם בטוחות, חזקות, עם תנאים לשומרים. אני לא רק מדבר על שמש וזה. תנאים בכלל, גם של המיגון האישי, אם הם צריכים אפוד. אני לא רוצה לפתוח פה אבל אם אתה לא מכיר את זה, אז מאוד חבל, מה קורה לנו באמת. ואיך הם יכולים לפעול באמת בשעת, אם חס וחלילה משהו יקרה. אני חושב שכבר שנתיים אתה בתפקיד, בשנתיים האלה היית יכול... מי יודע, עוד שנתיים, עוד שלוש צריך לקרות לכביש החדש לכל השינויים. אז מה 5 שנים אנשים רק שומעים שאתה תעשה משהו כשיגיע הכסף משינוי בכביש כזה או אחר? תעשה עכשיו, תעשה לאנשים שנמצאים שמה עכשיו.

נעמי אברמוביץ ירקוני: הנה ירד הכסף של יום העצמאות.

אלכס ירמולנסקי: כן הנה, יש לנו. עזבי יש לנו 2 מיליון ₪ בתב"ר שנפתח עבור שינוי של הש"ג, יש את הקטע של יום העצמאות שכנראה לא מתקיים אצלנו. הנה קח תעשה משהו, תעשה משהו, כי בסופו של דבר הם שומרים על הילדים שלך בבית. כשאתה יוצא מהבית הם אלה שנמצאים שמה ראשונים.

אורן חזן: אלכס אל תשקיע, המחשב יותר חשוב, הוא אפילו לא מקשיב. האיש לא מקשיב, הוא בעולם שלו.

אלכס ירמולנסקי: בסדר. כנראה היינו צריכים לעשות אולי את הסעיף הזה באמת בישיבה סגורה. יש לי הרבה מה לפתוח על הנושא הזה של השומרים. אני באמת לא רוצה שגם הם ידעו את



הדברים שאנחנו יודעים. אבל אתה פועל אפס פעילות

לטובת השומרים שלנו. אין לי מה להגיד.

יאיר שטבון: תודה רבה, סעיף 4 טיפול במקלטים ציבוריים.

אורן חזן: רגע, אמרת שתענה.

יאיר שטבון: טיפול במקלטים ציבוריים.

אורן חזן: אמרת שתענה לא?

יאיר שטבון: אמרתי, עכשיו החלטתי להגיע לסעיף 4 טיפול במקלטים.

אורן חזן: רגע, אתה לא עונה?

יאיר שטבון: לא.

אלכס ירמולנסקי: לא עונה.

אורן חזן: אני חייב לשאול אותך יאיר-

יאיר שטבון: עוד משהו רוצה או נעבור סעיף?

אורן חזן: שאלה, שאלה.

יאיר שטבון: אין התייחסות לסעיף?

אורן חזן: לא, יש. אתה לא מרשה-

4. טיפול במקלטים ציבוריים

יאיר שטבון: אז תגיע בסעיף 4, תודה. אנחנו בסעיף 4.

נעמי אברמוביץ ירקוני: למה?

רוני גולד: רגע, הוא לא עונה?

נעמי אברמוביץ ירקוני: לא.

אלכס ירמולנסקי: בטח שהוא לא יענה.

אורן חזן: תיראו מופתעים. טוב סעיף 4 כן.



- אלכס ירמולנסקי : כמובן שהוא לא יענה.
- אורן חזן : אני אהיה מאוד פשוט ומאוד ענייני. אתה יכול לשבת פה ולספר לכולם-
- אלכס ירמולנסקי : להיות כל כך חלש, תשמע אני מופתע כל פעם מחדש.
- אורן חזן : לקרוא לו חלש זו מחמאה. אתה יכול לשבת פה ולספר לתושבים פעם אחר פעם אחר פעם אתה והמנכ"ל שלידך, שכל המקלטים מוכנים, וכל המקלטים תקינים, וכל המקלטים עומדים בתקן. אבל זה שקר, כי המקלטים באריאל הם לא. חלק מהם אין בהם מים, חלק אחר אין שירותים. רובם מסריחים, לא עוברים ניקיון, לא עוברים תחזוקה. בחלקם הדלתות לא ממש נסגרות. בחלק האחר החלונות לא בטוח נפתחים. משהו פה לא מתפקד. עכשיו אני מציע דבר אחר, ברוח האחדות שאתה מיהרת לפרסם, לא יודע אולי כדי להפעיל לחץ על אלה ושירה, לא יודע מה גרם לך לרוץ בסרטון אחדות, שאתה לא מסוגל לעמוד אחריו. אבל בוא אני אציע לך משהו. בוא נצא לסיור משותף כולנו יחד במקלטים הציבוריים, מה אתה אומר יאיר?
- שירה דקל כץ : הוא מדבר על מקלטים ציבוריים.
- אורן חזן : אני מדבר על מקלטים ציבוריים.
- שירה דקל כץ : לא. אתה מדבר על מקלטים משותפים פרטיים.
- אורן חזן : לא, בואו נעשה-
- נעמי אברמוביץ ירקוני : אבל יש גם התייחסות שמחייבת אתכם גם להיכנס לשם.
- אורן חזן : רגע, רגע, בואו נעשה סדר.



שירה דקל כץ :	אנחנו נכנס... זה החוק עזר של המפגע, נחייב את התושבים לעשות.
אורן חזן :	בסדר, בסדר.
שירה דקל כץ :	דרך אגב אם אתה נכנס לזה-
אורן חזן :	העיקר לקנוס תושבים.
שירה דקל כץ :	ברחוב הפסגה שהייתה שם השתלטות ובאמת הגענו-
אורן חזן :	מה את אומרת? גם לשקר.
שירה דקל כץ :	... ופינו, ופינו אחרי הרבה מאוד שנים שהמקלט היה חסום.
יאיר שטבון :	הוא מכיר מקרוב את הסיפור הזה. הוא מכיר טוב. אורן
	אתה מכיר את הסיפור הזה.
אורן חזן :	אני רוצה לגלות לציבור סוד.
יאיר שטבון :	הוא מכיר את הסיפור.
אורן חזן :	הציוד עדיין במקלט, את מוזמנת לבוא ולראות.
יאיר שטבון :	הוא מכיר את הסיפור.
אורן חזן :	עכשיו בואו נעשה סדר. הרצון שלכם כל פעם לגלגל את הנושאים מכם, לא ממש עוזר. יש מבחן תוצאה.
	נעמי אברמוביץ ירקוני: נראה לך שזה המקלט שהכניס הכי הרבה תושבים...
אורן חזן :	כן, של יחיאל הכי הרבה. אבל חלילה שלא יקשיבו לקבוצות, שלא יקשיבו לקבוצות.
שירה דקל כץ :	זה מקלט שלא היה בשימוש-
אורן חזן :	שלא יקשיבו לקבוצות.
שירה דקל כץ :	השתלטו עליו במשך כל המבצעים האחרונים-
אורן חזן :	שימי לב שלא...



- שירה דקל כץ : ועכשיו נתנו הנחיה-
אורן חזן : ועכשיו נחזור לענייננו-
שירה דקל כץ : ופינו אותו...
נעמי אברמוביץ ירקוני : הצבעת בעד, תאכפי.
אורן חזן : אני קצת מבולבל, אמרת שאין לכם סמכות רק עכשיו...
לתת הנחיה ולאכוף-
יאיר שטבון : הביטחון לפני הכול אורן.
אורן חזן : אה לפני רגע אמרת, עכשיו בחוק העזר הזה אני-
שירה דקל כץ : לא, אמרתי זה היה חוק העזר שדיברנו עליו-
אורן חזן : שירה, זה מסביר כמה דברים בסביבה שלך.
שירה דקל כץ : אתם לא מבינים.
אורן חזן : שאצלך בסביבה לא מבינים.
שירה דקל כץ : זה חידוש של חוק העזר, זה חוק עזר שכבר קיים בעיר.
אורן חזן : נחזור לענייננו.
(מדברים יחד)
נעמי אברמוביץ ירקוני : היא אמרה משהו אחד, זה... של כמה, היא אמר-
שירה דקל כץ : לא אמרתי משהו אחר, אמרתי שזה חידוש של חוק עזר.
נעמי אברמוביץ ירקוני : כי חוק העזר הישן ולא היה רלוונטי לתקופה הזאת.
אורן חזן : בואו ניתן להם להמשיך לספר סיפור... יאיר ושירה היה
להם... מאוד חכמה היא פשוט שומרת על שתיקה, כדי שכל
זה לא יידבק בה.
רוני גולד : שיטה יפה.
אורן חזן : שיטה מדהימה. אבל אני חייב להגיד משהו. יאיר ושירה גם



בהקשר הזה של המקלטים, הם מסגלים לעצמם שיטה.

אנחנו נזרוק, נפריח משהו באוויר-

יאיר שטבון : אתם כבר לא... תודה רבה.

אורן חזן : ואחרי זה אולי כמה תושבים-

יאיר שטבון : תודה רבה.

אורן חזן : לא יבינו כי הם נפגעים...

יאיר שטבון : אלכס אתה רוצה לדבר משהו על מקלטים ציבוריים.

אורן חזן : אני לא סיימתי.

5. צירוף נציג אופוזיציה לוועדת מל"ח

יאיר שטבון : טוב, אז אנחנו, אתה כבר לא מדבר על לעניין, אנחנו עוברים

לסעיף 5-

אורן חזן : אה לא מדבר לעניין.

יאיר שטבון : צירוף נציג אופוזיציה לוועדת מל"ח.

אורן חזן : אז רק לכם מותר לא לדבר לעניין. אז יאיר שטבון-

יאיר שטבון : צירוף נציג אופוזיציה-

אורן חזן : לא אכפת לך מהמקלטים הציבוריים?

יאיר שטבון : לוועדת מל"ח. אנחנו כולם-

אורן חזן : לא אכפת לך מהמקלטים-

יאיר שטבון : הנה תקשיב טוב-

אורן חזן : אני בהלם, אני בהלם יאיר שטבון.

יאיר שטבון : צירוף נציג אופוזיציה לוועדת מל"ח-

אורן חזן : לא אכפת לך מהמאבטחים.



- יאיר שטבון : אתה רוצה להתייחס? אלכס סעיף 5?
- אלכס ירמולנסקי : כן.
- אורן חזן : לא אכפת לך מהמקלטים. אני בהלם. רועי פספסתם, רועי הוכיח לנו-
- יאיר שטבון : אתה מוזמן להתייחס.
- אורן חזן : שאחרי שלא אכפת לו מהעובדים-
- יאיר שטבון : אנחנו בסעיף 5, נציג-
- אורן חזן : ולא אכפת לו מהמאבטחים ולא אכפת לו מהילדים, גם לא אכפת לו מהמקלטים.
- אלכס ירמולנסקי : אני רוצה-
- יאיר שטבון : תדבר אלכס.
- אלכס ירמולנסקי : יופי.
- יאיר שטבון : סעיף 5 כן.
- אלכס ירמולנסקי : אם אתה זוכר-
- אורן חזן : אנחנו באחדות? אנחנו באחדות?
- אלכס ירמולנסקי : כן, כן. אנחנו באחדות.
- יאיר שטבון : צירוף נציג אופוזיציה לוועדת מל"ח.
- אלכס ירמולנסקי : הוספת נציג אופוזיציה.
- אורן חזן : סעיף 5 זה אחדות.
- יאיר שטבון : לא, לא, לא, צירוף נציג אופוזיציה לוועדת מל"ח.
- פבל פולב : הוא לא מופיע פה האחדות בכלל.
- אורן חזן : סעיף 5 זה האחדות.
- רועי מוסט : לא, זה רק בסרטונים לא?



- אורן חזן : לא, לא, לא, סליחה רגע, סליחה רגע.
- עו"ד דקלה כלפון : זה לא עלה בסדר היום.
- יאיר שטבון : זה לא עלה בסדר היום.
- אורן חזן : מה זאת אומרת למה אחדות-
- עו"ד דקלה כלפון : זה סעיף-
- אורן חזן : אין לך שום סמכות-
- יאיר שטבון : לא, סליחה, סליחה, סליחה-
- אורן חזן : זכותנו להביא מה שאנחנו רוצים. אני מציע שאתה תשקול מילים בבית שלך.
- יאיר שטבון : אורן לכבד, אורן לכבד,
- רועי מוסט : הוא מכבד...
- אורן חזן : את לא יכולה להוציא סעיף מחוץ לסדר היום. אנחנו יכולים לדון בו, על מה שאנחנו רוצים.
- עו"ד דקלה כלפון : ... כתבתי את חוות הדעת.
- אורן חזן : חוות הדעת שלך זה הדבר הכי מופרך שיש.
- יאיר שטבון : קיבלת חוות דעת, קיבלת חוות דעת.
- פבל פולב : לא, אבל הבטיחו לנו לדבר על זה.
- (מדברים יחד)
- אלכס ירמולנסקי : הבטחתם גם לענות לנו על השאלה.
- יאיר שטבון : סעיף 5 אלכס.
- אלכס ירמולנסקי : אתם רוצים לקרוא את הסעיף שנייה.
- נעמי אברמוביץ ירקוני : כן בטח.
- אלכס ירמולנסקי : שנעמי תקרא את זה, בסדר?



- יאיר שטבון: מוזמן לקרוא אותה, מוזמן לקרוא, סעיף 5.
- אלכס ירמולנסקי: אין בעיה, עכשיו נעמי תקרא ואני, יופי תקראי את זה שנייה.
- יאיר שטבון: בשמחה כן.
- נעמי אברמוביץ ירקוני: אחדות ושיתוף פעולה-
- יאיר שטבון: לא, לא זה, לא זה.
- אורן חזן: אתה לא רוצה לדבר על האחדות?
- יאיר שטבון: זה לא עולה, זה לא עולה.
- אלכס ירמולנסקי: על מל"ח, על מל"ח.
- נעמי אברמוביץ ירקוני: הוא לא רוצה לדבר על האחדות?
- פבל פולב: אמרת שמדברים.
- יאיר שטבון: הלאה.
- אורן חזן: אז הוא אמר, אז מה אם הוא אמר. מה אכפת לו לשקר.
- אלכס ירמולנסקי: צירוף, תקראי שנייה.
- יאיר שטבון: צירוף חבר.
- רועי מוסט: איזה מוזר, דווקא מה שהוא עשה סרטון, הוא אומר לא צריך.
- אורן חזן: הוא לא רוצה לדבר.
- יאיר שטבון: חבר מועצה מטעמה של האופוזיציה בוועדת מל"ח בעיריית אריאל, מדינת ישראל נמצאת בזמן מלחמה-
- אלכס ירמולנסקי: ביקשנו שנעמי תקרא.
- יאיר שטבון: יאללה.
- אלכס ירמולנסקי: יש לה קול יותר יפה.



נעמי אברמוביץ ירקוני: מדינת ישראל נמצאת בזמן מלחמה קשה ומורכבת, בה מתמודדת החברה הישראלית עם אתגרים ביטחוניים כלכליים וחברתיים חסרי תקדים. בזמנים אלה אחריות הציבורית המוטלת על הנהגת העיר על כלל חברי המועצה, הקואליציה והאופוזיציה כאחד, היא להבטיח שכלל הקולות של תושבי העיר ישמעו סביב שולחן קבלת ההחלטות או שולחן הדיונים. בימים כתיקונם ניתן להביא מחלוקות פוליטיות או חילוקי דעות עקרוניים, אך בעת המלחמה כאשר ביטחון התושבים ועתיד הקהילה עומדים על כף המאזניים, יש לשים את הפוליטיקה בצד, ולהתלכד סביב מטרה אחת טובת העיר ותושביה. נכון לעת כתיבת הצעה זו, שזה היה אני רק אגיד את התאריך, 17/3/2026. אין לחברי האופוזיציה כל נציגות בוועדת מל"ח, אשר משמשת הגוף המרכזי הפועל בשעת חירום, ומתאם את פעולות העירייה בתחומי הביטחון, ההנדסה, רווחה ולוגיסטיקה עירונית. מצב זה יוצר תחושת הדרה בקרב חלק מהציבור, ופוגע בתחושת השותפות העירונית, דווקא ברגע שבו נדרשת אחדות מלאה. לפיכך מוצג כדלקמן: (1) מועצת העיר מחליטה להמליץ ולפנות לראש העירייה ולצרף לוועדת מל"ח את חבר המועצה מר אורן חזן, כנציג מטעם סיעת האופוזיציה. (2) צירוף זה נועד להבטיח ייצוג הולם לכלל תושבי העיר, ולאפשר שיתוף פעולה מלא פתוח ומכבד בין כלל חברי המועצה, ללא הבדל פוליטי. (3) מועצת העיר



קוראת לראש העיר ולכל חברי המועצה להניח את הפוליטיקה בצד, ולהימנע ממחלוקות מיותרות ולהתלכד סביב ערכי האחדות הערביות ההדדית והאחריות הציבורית המשותפת. 4) החלטה זו תעמוד כסמל לציבור כולו, כי מועצת העיר פועלת יחד למען ביטחון התושבים, שלומם וחוסנם החברתי.

אלכס ירמולנסקי: אז אני-

רוני גולד: יש המשך.

אלכס ירמולנסקי: יש עוד?

נעמי אברמוביץ ירקוני: לא, לא.

אלכס ירמולנסקי: יש עוד משהו נעמי?

נעמי אברמוביץ ירקוני: לא, לא, תמשיך.

אלכס ירמולנסקי: טוב, אז אני אתייחס ראשון, כי אם נלך קצת אחורה רק שנתיים, בדיוק שנתיים מהיום אחורה, הייתי חלק מוועדת מל"ח. והיה גם נציג של האופוזיציה כן, אני מזכיר מר אריק דושי היה חבר מהאופוזיציה בוועדת מל"ח. הוא לא היה מגיע, אבל בסדר, לישיבות וגם לכל הדברים, אבל בסדר. נעזוב את זה בצד. ההחלטה הראשונה שלך שהייתה מר יאיר שטבון, זה לא להוציא אותי כמישהו שפוגע בביטחון של אריאל-

נעמי אברמוביץ ירקוני: להעיד.

אלכס ירמולנסקי: להעיד אותי מוועדה עם צעקות עם הכפשות מול כל התושבים שהיו שם, ומול כל הנציגים של המשטרה, של



הצבא שעבדתי איתם כמה שנים ברצף ביחד. והם מכירים אותי... ודבר ראשון שעשית, כי גיבור גדול זה לקחת 5 נשקים, 5 ערדים שהבאנו לעיר, ולהגיד שלאופוזיציה לא מגיע נשק. לאופוזיציה לא מגיע. כאילו דברים מטומטמים שיכולתי לשמוע בתקופה ההיא, לא מגיע נשק לאופוזיציה. עד עכשיו נראה לי כל ה-5-

אורן חזן: אבל להפקיר נשק הוא יכול. אתה זוכר שהפקרת נשק יאיר? אלכס ירמולנסקי: עד עכשיו 5 הנשקים האלה, אם אני לא טועה עד 5 נשקים האלה-

אורן חזן: בארון. אלכס ירמולנסקי: בארון ולא יכולים להשתמש בהם- אורן חזן: יש חקירת מצ"ח כי נעלמו דברים משם. יאיר אתה רוצה לספר לציבור?

יאיר שטבון: לא מכיר. אלכס ירמולנסקי: לא מכיר. יאיר שטבון: לא מכיר. אלכס ירמולנסקי: אתה מכיר אולי זה-

פבל פולב: שמעתי את זה איפה שהוא ממישהו בממשלה. לא ידעתי. אלכס ירמולנסקי: לא ידעתי, לא מכיר, כן. דרך אגב כפי שאני יודע, שהם גם מאוחסנים לא כחוק, כי אסור לאחסן את הנשק שהוא בטפי יחד עם נשקים צבאיים באותה כספת, כאילו באותה נשקייה, ושהמפתח יהיה רק אצל הרבש"צ, אבל בסדר. כנראה גם זה איך שהוא-



- יאיר שטבון : אלכס תתמקד בנושא.
- אלכס ירמולנסקי : זה מאוד בנושא, זה בדיוק הנושא של-
- יאיר שטבון : אתה מדבר על הנשקייה, מדבר על-
- אלכס ירמולנסקי : נכון, כי זה חלק מה-
- יאיר שטבון : הגיעו מאז כמויות אדירות של ערדים בעיר.
- אלכס ירמולנסקי : אדירות, כן כמו שכל השומרון קיבל. ולפני שנתיים-
- אורן חזן : כמה? כמה? תגיד את המספר.
- אלכס ירמולנסקי : 30, הוא אמר, הוא אמר 30.
- יאיר שטבון : לא, מה פתאום.
- אלכס ירמולנסקי : יותר מ-30?
- יאיר שטבון : הרבה יותר.
- אלכס ירמולנסקי : הרבה יותר נשקים.
- יאיר שטבון : הרבה יותר, יותר מ-100.
- אלכס ירמולנסקי : יותר מ-100.
- יאיר שטבון : אנחנו לא נגיד מספר.
- אורן חזן : יותר מ-100, אבל לא נגיד מספר.
- יאיר שטבון : הרבה יותר מ-100, הרבה יותר.
- אלכס ירמולנסקי : אני רק לפני שנתיים זוכר איך יוסי דגן הביא אותם, בקלי קלות ככה.
- יאיר שטבון : הרבה יותר כן. אתה מכיר 30?
- אלכס ירמולנסקי : זה מה שפרסמתם לא? עם הצילום.
- יאיר שטבון : לא,...
- אלכס ירמולנסקי : בפרסום זה היה 30, אבל בסדר.



אורן חזן:

הוא לא זוכר מה הוא פרסם, עזוב אותו.

יאיר שטבון:

לא אמרתי...

אלכס ירמולנסקי:

אז אני חושב שחייבת להיות נציגות אמיתית של מישהו בוועדת מל"ח, כי גם בזמן שהתחילה המלחמה ב-7 באוקטובר, הוועדה הזאתי פעלה, הוועדה הזאת הייתה היחידה שעשתה משהו ביחד עם עובדי העירייה. ויש לה משמעות מאוד גדולה. ואם אין שום נציגות של האופוזיציה שם, זה בכלל לא מייצג את בחירת העם. וכנראה אולי שאתה שוכח כל פעם, שאתה נבחרת בזכות רבים, שנתנו את הקול שלך, כאילו נתנו את הקול לך רק בזכות אלה שיושבים גם באופוזיציה. אתה שוכח את זה מאוד מהר, אבל אתה יושב בזכותנו שם, ובזכות המצביעים שלנו אתה יושב שם בכיסא הזה. ולא בזכות אלה שכרגע מתחנפים אליך.

פבל פולב:

כמו שאימא שלי אומרת: למה עמדתי בקור כל כך הרבה שעות, בשביל מי?

אלכס ירמולנסקי:

צודקת, צודקת.

פבל פולב:

אני אתייחס לנושא של המל"ח. אבל מל"ח זה ביטחון, זה לא פוליטיקה. זה ביחד הראשון. זו הטעות הראשונה שהייתה. ברגע שאתה מפרק את הביחד, אז קשה יותר לחבר את הביחד. אי אפשר לשכוח מזה, אנחנו שוכחים באמת, זיכרון קצר, אבל פייסבוק זוכר הכול. ואתה יודע גם אנחנו בני אדם כולנו בסופו של דבר. לא משנה מה התפקיד, לא



משנה מה אנחנו עושים, אנחנו בני אדם, זה פשוט. זה מסובך ומאוד פשוט. לי ולאלכס זה רגיש, כי השקענו המון, ואנחנו זוכרים את הרגעים הראשונים של 7 באוקטובר. אני אלכס כמה היה מפחיד נורא, כל זה נשאר איתנו. אנחנו לא נשכח את זה לעולם. שהמשפחה שלי, ויש לי רק בנות בבית, 4 קומות רצים, אני לא יודע איפה לאחסן אותן, אני לא יודע מה לעשות. אני בתוך הממ"ד סוגר-

יאיר שטבון:

אף אחד במדינת ישראל לא ישכח את ה-7 באוקטובר.

פבל פולב:

יפה, אני מדבר על עצמי, שתבין למה זה רגיש ואתה לא...

אורן חזן:

אתה שכחת מהר מאוד.

פבל פולב:

שנייה, שאני סוגר את הממ"ד-

אורן חזן:

יאיר, אתה שכחת מהר מאוד.

פבל פולב:

אורן, אורן אני סוגר את הממ"ד, ואני מבין שזה לא יעזור לי כלום, כי מה זה אני אחזיק, אני כבר מזכיר, ואז אני עולה לגג, אמרתי ייקח לי זמן עד שיגיעו, ואני בלי כלום, בלי נשק, אין לי שום דבר יאיר, כלום. למה? כי לקחת לי אותו. עכשיו אני לא מאשים, אולי הייתה סיבה, אבל לא הייתה הצדקה, דיברנו על זה. טעויות, אבל לא לומדים. אנחנו לא מתקדמים. זאת אומרת כל פעם טעות על טעות, אז בסוף הדרך ביחד בכל מיני נושאים, זה לא קשור רק לאופוזיציה קואליציה, זה ממש שטויות. אנחנו עובדים עם הרבה חברות, וחברות מתחרות כל הזמן, ואנחנו יודעים להסתדר בלי להיות חברה בתוך חברה לסגור איזה שהם



דילים, או פרויקטים. אנחנו יודעים לדבר, כי אנחנו בני אדם. לא חייב להיות באותה חברה כולם, לעשות איזה שהוא... בשביל לשתף פעולה ולהתקדם. בגלל זה החשיבה צריכה להיות אחרת. גם בעניין של מל"ח. אגו זה אויב הכי גדול של הבן אדם. אני כבר לא מדבר על האמוציות שכולם יש להם זכות ואנחנו באמת בני אדם. אבל צריך לדעת לשלוט. עכשיו פה אנחנו מגיעים לתפקידים. יש תפקיד שאסור לו להיות אמוציונלי, דיברנו על זה, כבר שנתיים אני מדבר. אבל מישו צריך לקחת את האחריות. גם מטעם התפקיד, כי ראש העיר אמרתי, אסור לו להיות שם, ואתה ממשיך. והיום התקרית שהייתה איתי, זה בדיוק אותו דבר, בדיוק כמו שהיה בתכנון ובנייה. שאתה מרגיש שאכפת, צריך לדעת לעצור בזמן, אנחנו לא מתקדמים. ובסוף יוצא סרטון יפה מצוין. אבל אין תוכן. אז אם אנחנו נגיע עכשיו לעניין הזה, ונשים בצד אורן חזן, פבל פולב, אלכס, אתה יאיר שטבון, נשים את השמות בצד, אנחנו בני אדם. הכוונה הייתה נכונה, הלכנו לבחירות, תמכנו, עשינו, אימנו, נתנו. אתה בתפקיד. האחריות היא אך ורק שלך. אני באמת מקווה שלפחות בעניין של מל"ח אולי נתקדם איך שהוא, וזו תהיה התחלה לכיוון של כן ביחד יכול לקרות. תודה.

אם אפשר לדבר על האחדות, כי היועצת המשפטית אוסרת לדבר על האחדות.

תכבד.

אורן חזן:

פבל פולב:



- אורן חזן : אז אולי ננסה לדבר על המחויבות שלנו לציבור, מה שחלק מהנוכחים פה לא מבינים-
- יאיר שטבון : טוב חברים עוד מישהו-
- אורן חזן : אני באמצע דברים, ואתה לוקח. אני לא דיברתי. אין בעיה אתה רוצה לא לתת לי לדבר, זה בסדר. אתה רוצה להמשיך להתנהג כמו ארדואן, בכיף. זה לא יתקן את העיר, זה רק מראה כמה אתה קטן.
- יאיר שטבון : אתה רוצה לדבר?
- אורן חזן : בוודאי.
- יאיר שטבון : יאללה.
- אורן חזן : בוודאי.
- נעמי אברמוביץ ירקוני : תהיה איתנו, לא נשאר עוד הרבה יאיר, עוד קצת, עוד קצת.
- אורן חזן : לא, קשה לו, קשה לו.
- יאיר שטבון : זה בסדר.
- נעמי אברמוביץ ירקוני : או שתענה לי על המייל מהבוקר, גם סבבה.
- רועי מוסט : אין אחדות.
- אורן חזן : אני אגיד ככה. בערב החג מיהרת להוציא סרטון שאמר, אני חושב-
- יאיר שטבון : אורן צירוף נציג אופוזיציה לוועדת מל"ח.
- אורן חזן : זה בדיוק זה.
- נעמי אברמוביץ ירקוני : לא, יש פה התייחסות בסעיף למילה אחדות.
- אורן חזן : זה בדיוק זה, זה בדיוק זה. אולי לא קראת את הסעיף, אל תזכיר לי, אני מכיר.



- יאיר שטבון : רק למקד אותך, רק למקד אותך.
- אורן חזן : תודה. תודה אתה חמוד.
- יאיר שטבון : רק בשבילך. מתי שתרצה אני אמקד.
- אורן חזן : קיבלת כפיים על זה שאתה ממקד. ממש כל הכבוד לך, אני שמח. מיהרת להוציא בערב החג סרטון פשטת את האפוד בדרמטיות, כנראה המדריך שלך הנחה אותך לעשות ככה, וסיפרת לציבור באריאל שביטחון זה לא ימין ושמאל, וזה לא קואליציה ואופוזיציה, וכולנו ביחד, ואני קורא לאחדות. אנחנו כבר התרגלנו הרבה מאוד פעמים שמילים יוצאות לך מהפה ולא ממקום אחר. רק שאין להם שום משמעות. התרגלנו, המילים שיוצאות לך מהפה הן פשוט רצות החוצה. אחד בפה אחד בלב, אולי. אבל מה שיוצא מהפה אין לו משמעות. אחרת איך נבין את הדבר הזה?
- יאיר שטבון : צירוף נציג אופוזיציה לוועדת מל"ח.
- אורן חזן : אחרת איך נבין את זה. שלא פתחת את הסעיף הזה ואמרת-
- יאיר שטבון : צירוף נציג-
- אורן חזן : אתה מפריע לי. איך נבין את זה שלא פתחת את הדיון על הסעיף הזה, ואמרת חברים אתם צודקים. אתם מייצגים את רוב הציבור באריאל, סיעות האופוזיציה יש להם תמיכה גדולה יותר בציבור באריאל, קיבלו יותר קולות בציבור באריאל. א' אני מוריד את ההחלטה לאסור על עובדי העירייה לדבר אתכם. אני מראה שאני בעד-



6. שילוב יחידות במערך החירום העירוני

- יאיר שטבון : טוב אנחנו עוברים לסעיף 6, אתה בכלל לא מדבר על הנושא.
- אורן חזן : אבל זה בדיוק הנושא. יאיר, זה בדיוק הנושא.
- יאיר שטבון : שילוב יחידות במערך החירום העירוני-
- אורן חזן : הדבר השני-
- יאיר שטבון : שילוב יחידות, אנחנו בסעיף 6.
- אורן חזן : חברים אני משלב-
- יאיר שטבון : אנחנו בסעיף-
- אורן חזן : את נציג האופוזיציה-
- יאיר שטבון : שילוב יחידות במערך החירום העירוני.
- אורן חזן : הדבר הזה שבו אתה-
- יאיר שטבון : אנחנו עוברים לסעיף שילוב יחידות-
- אורן חזן : לא מאפשר לנו-
- יאיר שטבון : למערך החירום העירוני, אורן תהיה מרוכז, אתה לא מדבר לעניין.
- אורן חזן : אני מאוד מרוכז.
- אלכס ירמולנסקי : שנייה אז מה אין צירוף? אין צירוף?
- אורן חזן : אני חושב שהבן של שירה לא היה מרוכז, אני מאוד מרוכז.
- אלכס ירמולנסקי : אז הנה תושבים, הנה מדבר על אחדות ולא מוכן לצרף נציג אופוזיציה בוועדת מל"ח.
- אורן חזן : בסוף אתה מוכיח לציבור שמסתכל עליך-
- יאיר שטבון : אורן שילוב יחידות במערך החירום העירוני.
- אורן חזן : בסוף אתה מוכיח לציבור שמסתכל עליך-



- יאיר שטבון: ... סעיף 6. רוני את רוצה-
- אורן חזן: בסוף אתה מוכיח לציבור שמסתכל עליך-
- יאיר שטבון: להתייחס לסעיף 6?
- אורן חזן: כמה אתה בריון.
- יאיר שטבון: אתה מדבר... עצמך. רועי אתה רוצה להצטרף לסעיף 6?
- אורן חזן: אתה יודע שטבון-
- יאיר שטבון: פבל אתה רוצה להתייחס לסעיף 6?
- אורן חזן: שטבון אתה מוציא שם רע לארדואן.
- יאיר שטבון: אלכס אתה מצטרף לסעיף 6?
- אורן חזן: חברים אני מודיע-
- יאיר שטבון: הישיבה נסגרה תודה רבה.
- נעמי אברמוביץ ירקוני: למה?
- אלכס ירמולנסקי: אמרנו כן.
- יאיר שטבון: תודה רבה.

הישיבה ננעלה

מר דודו ג'מו,
מנכ"ל העירייה

דודו ג'מו
מנכ"ל
עיריית אריאל

מר יאיר שטבון
ראש העיר

יאיר שטבון